

Zool.

9

46

153.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

129

4°

Zool 153

Glott nat,

282.

~~Zool. N° 91~~

SCHACALAE HISTORIA;

Auctore

A. I. GVELDENSTAEDT.

Homines primaeui numero pauci, in vno eodem-
que antro probabiliter omnem vitam absoluen-
tes, curta admodum suppellectili et vix vlla gau-
dentes nec Camelo, nec Asino, nec Equo indige-
bant, quos pronepotes ad migrationes propter gene-
ris humani multiplicationem ineuitabiles absoluendas
subigerunt. Boue atque Bubali, sociis laboris atque
agriculturae, pariter per plurima saecula homines
primaeui migrantes, arborum fruticumque fructibus
plantarumque radicibus atque foliis victitantes carere
potuerunt. Sue minime opus habuisse primaeuos
phytophagos, sed illum a seriori hominum proge-
nie gulae nimis indulgente et diacta vegetabili mi-
nus contenta numero animalium domesticorum ad-
ditum esse, euidentissimum est. Ad Felis, Murium
hostis, receptionem apud primaeuos nulla ratio ex-
stat; hanc tandem homo in aedibus degens et varia
supellectili et annona instructus, a Muribus mole-
stiam sentiens vtilem esse duxit, vt in domos reci-
piat. Sed Oues et Capras, vt ex illis amictum
sumant, atque Canes, vt ferae nociuae et a gregi-
bus et ab ipsis hominibus arcerentur, antiquitus et
primo omnium animalium cicurare tentasse homi-
num primaeuos, ex ipsa eorum conditione et vitae

Tom. XX. Nou. Comm.

L 11

genere

genere euidenter patet. Idem ex multifaria, quae hodie haec animalia veniunt, forma concludere licet; nam varietatum a prototypo secedentium per statum domesticum progenitarum numerum durationi subactionis animalium proportionatum esse, ipsa rei natura suadet. Quod attamen Canis magis variet, quam Ovis et Capra, exinde euenisse putes, quia a Canibus et Oues et Caprae numero generationum descendentium atque numero indiuiduorum superantur; nec non quia Canis, inseparabilis hominum comes, per omnia globi nostri climata, quorum plura Ovis et Caprae adire non licuit, disseminatus, hinc ab eorum influxu eo magis transfiguratus est; accedit etiam maior ciborum varietas, qui Ovis Caprisque magis uniformes exhibentur, atque arbitrium hominis copulam Canum sollicitè dirigentis, incrementum eorum supprimentis, atque partes eorum varias v. g. caudam, aures, forte etiam rostrum mutilantis, et qualitates morbosas propagantis in Canes dominium, quod Oves ac Caprae vix vnquam expertae sunt. Exinde adeo polymorpha Canum hodierna figura.

Animalia haec domestica antiquissima in illis globi nostri regionibus, quas homines primaeui inhabitauerunt, indigena et fera fuisse, necesse est vt coniiciatur. At ex historia et sacra et profana elucet, his Asiam minorem cum terris proxime adfinibus adnumerandam esse; hinc et eadem pro patria horum animalium domesticorum antiquissimorum

rum habenda est, nam ex analogia euentissimum, his pariter ac reliquis quadrupedibus limitatam aliquam prouinciam pro statione a summo rerum conditore assignatam fuisse. Cum porro probabiliter sit, homines primaeuos troglodytes fuisse, haud in planitiibus campestribus, sed in tractibus montosis, speluncas vel naturales, vel facili negotio conficiendas pro domicilio largientibus, commoratos esse; hinc sequitur, etiam animalia illa, quae primo omnium domestica fecerunt, eiusmodi naturae fuisse, vt illis magis montosa, quam campestria ariserint, vel vt ipsis hominibus proxima loco fuerint. Quaerenda igitur sunt prototypa numerosarum varietatum Ouis, Caprae et Canis in montosis Asiae minoris; nam in omnibus animantibus cuiuscunque generis vllum est placidum, eiusdem inuenitur et ferum, affirmante **PLINIO** *libr. 8. cap. 53.*

Iudicioso *Ill. Comitis de BUFFON* ingenio in *Tomo XI. Historiae Naturae* demonstratum est, quod pro Oue in statu fero habendum sit animal in montosis depressis Asiae minoris et in adfinibus quoad clima analogis orientem occidentemque versus extensis obuium, a veteribus Musmon seu Musimon, a Gallis hodie Muslon appellatum, quod *Ill. Equiti de LINNE*, veritati huic, (ex collatione ossium capitis et cornuum mihi euentissimae), nondum adficienti Capram Ammonem vocitare placuit.

In determinanda Capra fera minus felix fuit Zoologus ille consummatissimus. Proposuit nimirum in *Tomo XI. Hist. Natur.* Ibicem et Rupicapram eiusdem speciei, illum marium, hanc feminarum varietates feras esse, et earum connubio Capram domesticam ortum debere. Quanquam haec animalia, pariter ac Musmon, in montosis Asiae adsint, attamen sententia haec omni probabilitatis gradu destituta est. Nulla enim ratio sufficiens exstat, quare animalia haec in alpibus, in vno eodemque climate, in vna eademque statione occurrentia, in tantam corporis varietatem externam, qua nunc veniunt, et ante plura saecula iam venierunt, degenerauerint. Potius ex ipsa Ibicis et Rupicaprae vitae genere, si vel ad alia momentosiora attendere nolles, certissime concludi potest, quod species distinctae antiquitus fuerint, et distinctae omne connubium reciprocum respuentes permanebunt.

Ibicem proprie patrem varietatum Caprae domesticae cum *Cel. PENNANT* (vid. *Ei. Synopsis of Quadrupeds pag. 13.*) nuncupare, vix haesitarem, nisi in montosis depressioribus inter mare caspium et nigrum et in omni Asia minori aliud animal ferum adesse comperuerim et viderim, quod omni partium habitu et structura multo magis quam Ibex Capram domesticam refert.

Pasen seu Capricerua, de qua *KAEMPFERVS* in *Amoenit. exot.* p. 198. agit, quam *Ill. Eques de LINNE* Capram bezoarticam appellat, idem hoc animal

animal est, quod pro Capra fera seu spontanea habemus, quanquam *Ill. Comes de BVFFON* et *Cel. PENNANT* longe aliter sentiant, animal hocce *Kaempferianum* Gazellis seu Antilopibus adnumerantes. Confirmet sententiam nostram figura illa **KAEMPFERI**, cui nomen *Pasen* adscriptum. Figura, quanquam rudissima sit, attamen minime Gazellam, sed Capram refert corporis habitu; mento barbato; cornubus praelongis, reclinatis, minus arcuatis, antice tuberculatis seu secundum **KAEMPFERVM** annulis distinctis insignioribus, non omnem cornu peripheriam, ut ex figura patet, ambientibus, sed tantum antice protuberantibus, hinc a cornubus *Pasen* **BVFFONII** *Tom. XII. Tab. 33.* repraesentatis diuersissimis.

Tandem ex ipsa *Ibicis* et *Pasena* **KAEMPFERI** natura argumentum grauissimum desumi potest, Capram domesticam non ab *Ibice* sed a *Pasena* derivandam esse. Natura *Ibicis*, non nisi summa alpium iuga, rupestria, aeterna niue tecta et plantas vix alibi provenientes pro eius pabulo exhibentia inhabitantis adeo singularis, imo singularissima est, ut pariter impossibile videatur illum, ac Elephantum seu Tarandum per omnia telluris climata, quorum plurima a statione eorum naturali diuersissima sunt, domesticum facere. Natura autem *Pasena* ab alpestribus abhorrentis, et montosa Asiae minoris hieme niue refrigerata, aestate calore fere summo exaestuata, nunc siccissima, nunc larga pluvia irrorata, plantas haud paucas per omnia telluris cli-

mata obuias alentia frequentantis pro omni climate, pariter ac Musmonis natura, facta fuisse videtur, hinc felici successu in omne clima recipi, multiplicari potuit. Sufficiant haec, quae in posterum, de animali alio huc usque ignoto alpino caucasico inter Musmonem et Ibicem medio acturus, fusius tractabo.

Accedamus ad tertium animal domesticum antiquissimum, ad Canem. Ferum hunc et spontaneum in iisdem cum Oue et Capra regionibus Asiae minoris et adfinibus quaerendum esse, antea probauimus. Occurrunt autem in Asia minori animalia fera quatuor, quae Cani plus minusue similia sunt; Hyaenam volo, Lupum, Vulpem atque Lupum aureum KAEMPFERI seu Schacalam Turcarum atque Gallorum. Non defuerunt auctores vnum alterumue horum animalium pro Cane fero habentes; nostrarum partium nunc est, probare nec Hyaenam, nec Lupum, nec Vulpem, sed Schacalam Canem ferum esse.

Ex descriptione Hyaenae in *Tomo IX. Historiae Buffoniana* data luce meridiana clarius patet, illam a Cane structura intestini caeci, glandularum analium, penis ac dentium, eorumque et digitorum numero essentialiter differre, imo diuersissimam esse, adeo vt plane impossibile sit, Canis varietates ex Hyaena prouenisse.

Lupus statura, partium numero et moribus variis Cani summopere analogus est, adeo vt difficillimum

cillimum sit, notas distinctivas horum animalium enodare; attamen varia repugnant, quo minus Lupus pro Cane fero habeatur. Patria Lupi non ea est, quae pro animali antiquissimo domestico requiri visum est; nam ille zonae frigidae fere proprius est, in Asia minori vix occurrens et in regionibus meridionalioribus plane deficiens. Magnitudo Lupi ad-versatur; nam probabile est, animal, ex quo Canis varietates ortae sint, magnitudine naturali tali gaudere, quae media sit, inter maximos et minimos nunc occurrentes Canes; sed Lupo maiores vix dantur Canes, certo nunquam duplo maiores, cum attamen quadruplo eo minores frequentes sint. Intestini caeci structura, cuius icon in *Historiae Buffonianae* Tomo VII. Tab. 2. exstat, Lupus essentialiter differt a Cane, pariter etiam tractus intestinalis proportionibus; nam longitudo intestini tenuis ad corpus a rostri apice ad caudae radicem metitum Lupi ut 4 : 1; Canis villatici ut $4\frac{1}{2}$: 1; longitudo intestini caeci ad illam tenuis Lupi ut 1 : $16\frac{2}{3}$; Canis ut 1 : 29; longitudo crassi seu coli et recti ad tenue Lupi ut 1 : $7\frac{1}{2}$; Canis ut 1 : $5\frac{3}{4}$. Accedunt experimenta *Buffoniana*, ex quibus patet, quod Lupus et Canis non solum coitum respuant, sed etiam antipathiam summam in conuiuiis testificent; quae attamen nondum omni exceptione maiora sunt, quippe *Cel. PENNANT* hybridum ex Lupo mare et Cane femina vidisse affirmat, (vid. *Ei. Synopsis of Quadrupeds* p. 144.) Utinam! ne filuisset, an hybridum hocce animal sterile, vel non fuerit.

Vulpi

Vulpi varia a Cane fero necessario praedicanda attributa, quibus Lupus caret, propria sunt. Patria nimirum Vulpis ea est, ut potius quam Lupus hominibus primaevis innotescere et in numerum animalium domesticorum recipi potuerit; et magnitudo Vulpis media est inter maximas et minimas Canis varietates, quae ergo commode ex ipso deriuari possent. Attamen Vulpes magis adhuc, quam Lupus a Cane essentialiter differt, quoad partium variarum structuram.

Teneritate pilorum Vulpes Canes domesticos, si paucissimos excipias, adeo exsuperat, ut plane non verosimile sit, Canem ex Vulpe ortum duxisse, quia hic est status domestici effectus, ut pili teneriores, non rudiores euadant, id quod ratiocinio euinci potest ac insuper Caprae, Ovis, aliorumque exemplo satis superque patet.

Finge figuram Canis feri idealem, et conuenies nobiscum, rostrum illius medium obtinere debere inter acutissima et obtusissima Canis domestici rostra. Sed Vulpis rostrum minime hanc medietatem tenet, nam acutissimis Canum rostris analogum est; hinc nec propter hanc qualitatem Canes domesticos a Vulpe deriuare licet.

Quoad structuram intestini caeci, in *Historia Buffoniana Tomo VII. Tab. 5.* repraesentati, Vulpes a Cane magis adhuc differt, quam Lupus, qui nec tractus intestinalis proportionibus ad Canem accedit; nam ex *D'aubentonianis* in *Historia Buffoniana* traditis

tis obseruationibus intestini tenuis longitudo ad corpus a rostri apice ad caudae radicem metitum in Vulpe vt $3\frac{1}{2} : 1$; in Cane vt $4\frac{1}{2} : 1$; atque longitudo crassi seu coli et recti ad tenue intestinum in Vulpe vt $1 : 6$; in Cane vt $1 : 5\frac{3}{4}$.

Tandem dentium primorum figura, quibus Lupus omnino cum Cane conuenit, Vulpes a Cane longe differt; nam in Vulpe nec superiores horum trilobi, nec inferiores bilobi, sed omnes integerrimi, nec vlllo sulco exarati. Quam Vulpis qualitatem, de qua *Historia Buffoniana* filet, in indiuiduis a me visis, constantem obseruauit.

Vulpem, quanquam obiter consideratus Cani simillimus sit, quis est qui, notis hisce differentiis allegatis, pro Cane fero habere posset? Experimenta ab Ill. Comite de BUFFON circa instinctum venereum Vulpis instituta, et Tomo V. in capite de Cane atque Tomo VII. in capite de Vulpe recensita, pariter Vulpem a Cane specificè remouere iubent.

Expositis illis, ex quibus differentia specifica inter Lupum, Vulpem et Canem elucet, restat, vt demonstretur, inter Canem et Schacalam nullam differentiam specificam existere et omnia reliqua consentire, Canem ex Schacala ortum esse.

Patria Schacalae, quae proprie Asia minor cum regionibus adfinibus, ea est, quae pro animali domestico antiquissimo, hominibus primaeuis innotescendo requiritur. Praeterea ille Schacalae instinctus,

secundum quem potius montosa, quam campestria pro statione sibi eligit, probabile reddit, quod homines primaeui pariter montosa inhabitantes potius Schacalam, quam Vulpem, in iisdem regionibus equidem obuium, sed campestria non montosa frequentantem, sibi adsociauerint atque cicurauerint.

Ea Schacalae audacia, qua non solum loca habitata, ut Lupus et Vulpes solent, sed ipsos homines viatores, sub dio seu sub tabernaculis pernoctantes, quos Lupi et Vulpes fugiunt, adit et in ipso itinere longius comitat, ut omnes peregrinatores testantur et egomet ipse expertus sum, probabile facit, hocce animal quasi inuito homine primaeuo troglodyte eius societatem iniisse et comitem inseparabilem subsequens aevi nomadibus ex instinctu naturali sese obtulisse. Hinc et hanc ob causam Schacala multo verosimilius, quam Lupus et Vulpes pro Cane fero habenda est.

Magnitudo Schacalae naturalis media est inter maximas et minimas Canis varietates; pili Schacalae rigidiores sunt, ac vnquam illi Canis esse solent; longitudo eorum media est inter longissimos et brevissimos pilos, quibus variae Canis varietates praeditae sunt; tandem rostri Schacalae figura medium tenet inter acutissima et obtusissima variarum Canis varietatum rostra, quae ergo propter haec quatuor attributa facilius ex illa, quam ex Vulpe seu Lupo oriri potuerunt.

Dentium

Dentium primorum structura, qua Canis a Vulpe differt, et intestini caeci figura, qua Canis a Vulpe et Lupo recedit, Schacala omnino cum Cane conuenit; quod conferenti iconem in *Historia Buffoniana Tomo V. Tab. 46.* Canis caecum repraesentantem, et Tab. X. Schacalae caecum sistentem Tab. X. patebit. Tandem etiam proportionibus tractus intestinalis Schacala propius, quam Lupus et Vulpes, ad Canem accedit. Intestinum tenue cum longitudine corporis totius collatum in Lupo longius, quam in Vulpe; sed in Cane villatico longius adhuc, quam in Lupo, et in Schacala eiusdem cum Cane dimensionis, imo nonnunquam adhuc longius. Etenim intestinum tenue Schacalae ad eiusdem corporis longitudinem ut 5 : 1; intestinum caecum ad tenue eiusdem ut 1 : 3; et crassum seu colon et rectum ad tenue ut 1 : 5 $\frac{1}{2}$.

Moribus Schacalam similiorem adhuc, quam ipsa partium structura, Cani esse, certissimum est. Catulus captus facile cicuratur; et in hospitio adultus blanditur, homines laete adspiciendo, caudam motitando, corpus prosternendo, vel in dorso sese proliciendo, leui murmure ganniendo. Dominum distinguit a reliquis; ad nomen proprium ipsi impositum attendit; in mensam inuitatus insilit; contortuplicatus dormit; lambendo bibit; scybala dura cacat; ad latus mingit; in societate canum pacificus anum eorum odorat. Odor, quem Schacala per glandulas anales spargit, nec teterrimus, ut DVMON

voluit, nec Moscho analogus, ut alii voluerunt; hunc eo Vulpis mitiorem et illo Canis foetore instante tempestate erumpente vix deteriore esse sentio.

Experimentum, quo coitum Schacalae maris cum Cane femina tentavi, non successit; quia Schacala longo itinere Astrachania Petropolin instituto nimis confecta et inflammatione intestinorum (forte ex climate nimis frigido per transpirationis insensibilis suppressionem orta) vexata prius periit, antequam unum alterumue horum animalium ad pubertatis et oestri venerei periodum peruenerit. Schacalam cum Cane facile generare, plurimis testimoniis constat, affirmante *Ill. Comite de BUFFON*; vid. *Ei. Hist. Nat.* Tom. XIV. in capite de animalium degeneratione.

Pruritu mensibus brumalibus Schacalis superueniente, alias rarius, cateruatim nocturno tempore incedunt et miserrime clament. Vox eorum eulantibus, non latrantibus Canibus analoga est. Nec dubitare licet latratum Canis hospitii effectum esse; nam Canis non nisi ex adfectu erga dominum latrat, ut periculum quodcunque instans indicet; quae vocis modificatio apud Schacalam, causa in statu fero deficiente, etiam deficit. Canes pygmaei, qui semper hominum societati adsunt, impetuosissime latrant; sed magni, qui raro ad hominum societatem admittuntur, vix unquam vocem attollunt. Praeterea ex itineratorum experientia constat, Canes in regionibus per Zonam torridam et frigidam
fitis

fitis (quia ibidem vix hominum societate fruuntur) taciturnos euadere, nec vnquam latrare, sed tantum (fame seu venere stimulante) eiulare. Hinc latratu defectus nihil impedit, quo minus Schacala pro Cane fero habeatur.

Et hominibus et gregibus Schacalae multo minus, quam Lupi, et vix magis, quam Vulpes metuendae sunt; nec naturam earum adeo ferocem comperui, ac in *Historia Buffoniana* describitur. Animal hocce carniuorum equidem est; animalia minora phytophaga subigit; cadauera, etiam humana, adit; coriacea quaecunque auide deglutit; vnas, ut Canis, appetit; in captiuitate farinaceis et pane fere vnice per annum et ultra enutritum, quod propter nimiam tractus intestinalis longitudinem probabiliter Lupo et Vulpe minus vorax habendum est.

Canis caudam recuruatam minime pro caractere essentiali habere queo, sed quod haec tantum statui cicurato debeat mihi persuadeo. Canis non nisi hilaris et contentus caudam recuruat, quam timidus et metuens inter femora inflectit. Nec omnes Canum varietates aequaliter caudam recurvant, aliae plus, aliae minus, et illae, quae auriculis erectis instructae sunt, (ut Canis villaticus seu pastoralis, in *Histor. Buffon. Tom. V. Tab. 28.* repraesentatus), caudam extensam et deflexam gerunt, pariter ac Schacalae. Nullam praeterea corporis partem magis cauda apud animalia domestica variare, patet Ouium et Canum exemplo. Quare nec

ob caudae figuram Schacalam a Cane specificè diuersam putare velis.

Nullos igitur characteres essentialès differentiales, quamquam tales *Ill. Comes de BUFFON* in *Tomo V. Histor. Natur.* in capite de animalibus veteris mundi, adesse autemet, inter Schacalam et Canem inuenio. Omnis partium externarum internarumque structura et proportio, nec non existentia attributorum, quae Cani fero ideali necessario competere debent, suadent, imo iubent, vt Schacala pro Cane fero habeatur, ex qua omnes, quae nunc existunt, Canis varietates ortum duxerunt.

Quod Thos *ARISTOTELIS* cum Schacala nostra animal idem sit, mihi cum *Ill. Comite de BUFFON* verosimile videtur, quia secundum *PLINIVM* libr. 8. cap. 34. "Thoës, luporum genus procerius longitudine, breuitate crurum dissimile, velox saltu, venatu viuens, innocuum homini." An autem Pantheram *ARISTOTELIS* pro synonymo Thoïs, vel pro nomine varietatis Schacalae habere liceat, indeterminatum relinquo; nec affirmare audeo, an Adiae seu Adil Arabiae, Deeb Barbariae, Iaqueparel Bengaliae, Zenlie seu Kenlie Capitis bonae spei, Mebbia Aethiopiae et Nori Madurae vnum idemque animal, scilicet Shacalam nostram, vt *Ill. Comes de BUFFON* vult, indicent. Illa, quae *ARISTOTELES* et itineratores varii de animalibus variis his nominibus imbutis tradiderunt nimis curta et indeterminata sunt, vt exinde aliquid certi concludi possit.

posset. Ex incertis hariolari nolo; sed hoc certo scio, quod nomen Tulki, quod *Ill. Comes de BVFFON OLEARIO* fidens pariter inter Schacalae synonyma (vid. *Histor. Natur. Tom. XIII.*) recepit, in Turcia asiatica nunquam Schacalae sed Vulpi imponatur, id quod ex ipsa *OLEarii* descriptione patet, secundam quam animali illi obuio auriculae nigrae attribuuntur, quae Vulpibus vbique nigrae, Schacalis autem semper brunneae sunt. Pariter percuras *Cl. PENNANT* nouissimas certissimum est, quod Iakal *BOSMANI* in Guinea visus, quem *Ill. Comes de BVFFON* etiam pro Schacala nostra habet, animal sit ab illa diuersissimum, a *Cl. PENNANT* *Hyaena maculata* appellatum; vid. *Ei. Synopsis of Quadrupeds* p. 162.

Ita facillime errant peregrinatores, qui vel notitia Zoologica, vel patientia ad incolarum examen necessaria carent. Eiusmodi peregrinator, nominibus incolarum simpliciter contentus, iuraret etiam in Ucrania et Polonica et Russica eis et trans Dynaprin Schacalas dare, quia animal ibidem frequens est, cui incolae nomen Tschacal imponunt. Gnarus autem ipso animale examinato perspiciet animal hocce in Ucrania Tschacal dictum idem esse, quod in reliquis Russiae et Poloniae prouinciis flavonice Wolk dicitur, quodque Lupus vulgaris est.

Dari in rerum natura, praeter Lupum et Vulpem, et alia animalia Schacalae plus minusue affinia, certissimum est. Isatis, animal in Sibiria indigenum,

genum, cuius descriptio et in *Commentariis novis Petropolitanis* Tom. V. et in *Historia Buffoniana* Tom. XIII. tradita est; atque Corsac, animal in campis ad maris caspii orientem vulgare, cuius succincta determinatio in *Systemate Naturae Linneano editionis duodecimae* occurrit, probant hoc. An ad vnum alterumue horum animalium nomina antea prolata referri debeant, an distincta his adfinia animalia denotent, merito quaeri potest? Eademque quaestio circa animalia americana, Goschis seu Gosques et Alco dicta, mouenda est. Nec certi quid responderi poterit, antequam Zoologi rite inter se haec animalia contulerint.

Quibus omnibus perpenſis nihil amplius affirmare audemus, quam animal hocce, quod nobis Canis ferus est, in omni Persia et Turcia asiatica indigenum, in campeſtribus rarius, in ſubmontoſis frequentiffimum, ſed non vltra Caucaſi iugum ſeptentrionem verſus obuium eſſe. Tataſi, Turcae, Perſae et Ruſſi per gubernium Aſtrachanenſe comuni nomine Schacal appellant animal hocce, vocales *a* varie cum *i* et *e* mutando, et litteram initialem variter nunc lenius, nunc aſperius, vel vt *Sch*, vel vt *S* latinum, vel etiam vt *I* gallicum, nunquam autem, quantum ſcimus, vt *I* germanicum ſeu latinum pronunciando; hinc male in verſione germanica *Historiae Buffonianae* Iacal dicitur hoc animal, quod ſat recte gallice Iacal ſeu Chacal appellatum eſt ab auctore. Hanc denominationem, vt vul-

vulgatissimam et realem, retinemus, quae insuper illa Lupi aurei seu Chrysei magis determinata est. Nam caue, ne habeas Schacalam pro Lupo per clima degeneratum. Et Schacala, et Lupus, pariter ac Vulpes in vno eodemque climate per Georgiam frequentes inueniuntur, notis distinctiuis specificis semper caste seruatis et vulgo georgiano euidentiis, cui Schacala Tura, Lupus Gmeli, Vulpes Mela dicitur.

Criticis his praemissis ad Schacalam pertinentibus, atque ponderatis illis a KAEMPFFERO in *Amoenitatibus exotlicis* p. 413. relictis, atque a collega olim coniunctissimo optimo GMELINO nostro in *Tomo III. Itinerarii* p. 80. traditis, vt hodoeporica reliqua taceamus, per peregrinatores equidem celebratissimum, attamen minime distincte notum esse constat animal hocce. Tradamus igitur amplam et scientificam, a Zoologis, inter quos instar omnium LINNE (a) et PENNANT (b) denominandi sunt, summopere desideratam animalis huius, saepius in Georgia contemplati et cultro anatomico subiecti descriptionem, quo in posterum de differentia,

(a) Vid. Ei. *System. Natur. Edit. 12. Tom. I. p. 60.* Descriptio, inquit, genuina etiamnum deficit.

(b) Vid. Ei. *Synopsis of Quadrupeds* p. 159. It is strange, that an animal so common in the Levant, should never have been brought over to be described by any modern Naturalist. The descriptions yet remain very obscure.

tia, vel conuenientia animalium affinium, vel sub eodem, vel sub alio nomine oblatorum absque hallucinatione iudicare possent Zoologi.

DESCRIPTIO SCHACALAE.

Schacala *magnitudine* Vulpem vix superat, quae *physiologia* et reliquo corporis habitu inter Lupum et Vulpem media est. Indiuidua longitudine trium pedum cum dimido, qualia GMELINVS *l. c.* indicat, nunquam vidi; attamen *Gmeliniana* obseruationi fidem derogare nolo. Indiuiduorum, quae mihi obuiam iuerunt, corpus a rostri apice ad caudae radicem linea recta metitum, inter 26. et 28. pollices parisinos variauit. *Icon* Tab. XI. hic adnexa sistit animal magnitudine naturali quadruplo minus. Hanc ob exactam similitudinem Physiophilis gratissimam fore confido, cum figurae, quas VALENTINVS in *Museo Museorum* Tom. I. pag. 452. et KAEMPFERVS atque GMELINVS *l. c.* dederunt, pessimae sint.

Caput multo breuius, *rostrum* obrusius, *buccae* minus gibbae, *frons* conuexior magisque carinata, quam Vulpis. *Oculi* magis conuergentes atque minores vulpinis; *iride* brunneo-lutescenti. *Nasus* ultra labium superius tantillum prominens, nudus, niger, humidiusculus, naribus extrorsum recuruis. *Labia* laxiuscula nigra, inferiore submarginato. *Lingua* laeuis.

Mustaces labii superioris sex ordinum, supremo remotiori, breuissimo, recuruo; reliquis horizontalibus;

libus; labii inferioris minus regulariter ordinatae, ad margines laterum illius occurrentes, longitudine variae, sed tres pollices non excedentes.

Verrucae faciei septem; supraorbitalis utrinque unica, in medio palpebrae superioris tripilis; infraorbitalis utrinque unica, superiori subopposita, in eadem cum oris commissura linea, tripilis; parotica utrinque unica, in medio inter oris angulum et auriculae foramen sita, bipilis; gularis impar, detrita, multipilis; harum verrucarum *setae* mystacibus subaequales et concolores, omnes aterrimae, rigidissimae et subcorneae; sed accedunt in singula verruca tres seu plures setae minus rigidae atque detritae, pariter ac Vulpi et Lupo.

Auriculae erectae, vulpinis analogae, sed breviores, totae pilosae, intus albae, extus brunneae, fuliginoso tantillum subadumbratae, sed nunquam ut in Vulpe atrae.

Collo et corpore Vulpi simillima, attamen corpus magis compressum vulpino; nam diameter trunci maxima perpendicularis septem, transversalis quinque pollicum parisinorum.

Pedes iis Vulpis simillimi, nisi altiores; digiti toti pilosi, ita ut ungues vix promineant; sed in planta et palma tubercula quinque nuda, nigra, quibus animal incedit; quorum quatuor apicibus digitorum respondent, sed quintum his interpositum,

approximatum et maius; accedit verruca conica parua, nigra, in flexura carpi obuia.

Digiti pedum quatuor, quorum duo intermediū aliquantum longiores lateralibus, omnes subpalmati; *pollex*, in pedibus posticis deficiens, in anterioribus ad latus interius metacarpi adest breuissimus, eleuatus. *Vngues* in omnibus digitis et in pollice obuui, aequales, nigri, compressi, subincurui, acutiusculi, breues, fixi.

Cauda medio subincrassata, apice attenuata, vbique pilosa, calcaneum vix attingens, lupinae valde, vulpinae minime similis, quam animal currens rectam extendit, ceterum deflexam gerit.

Perinaeum sesquipollicem latum, pilosum; *vulvae* labia stricta, pilosa, clitoridem conicam, tres lineas longam obtegentia; vagina 3^a pollicem longa; scrotum et praeputium strictum, subpilosum; *penis* nodosus, osse scatens, canino simillimus. *Mammæ* in mare plane non visibiles; in femina non lactante difficillime detegendae, quarum vtrinque vel 4. vel 5. plus minusue distincte numerari.

Pili vulpinis multo, sed lupinis vix rigidiores; in rostro breuissimi; in reliquo capite et pedibus aliquantum longiores; in abdomine multo longiores; in dorso iterum longiores, tres pollices superantes; in caudae apice longissimi, quadripollicares. *Suturae* et *vortices*, quae in Canibus pilis vbique breuibus vestitis
fat.

fat evidentes sunt, in Schacala, pariter ac in Canibus longitudine pilorum illi aequalibus, obsoletissimae et vix distinguendae. Pilis trunci interpositum vellus cinereum, illis dimidio brevius. Colorum elegantiam non tantam, ac auctores depraedicauerunt, certe nullum auri nitorem percipio; animal totum supra fordide fuluum, nigro in dorso plus, in lateribus minus adumbratum, subtus lutescenti-albidum. Pedes unicolores brunneo-fulvi, carpi flexura anterieus saepius, non semper, macula obsoleta nigricante notata. Cauda dorso concolor, apice nigro. Pili dorsi fasciis quatuor picti, quae ad basin alba, dein nigra, tum fulva, apice iterum nigra, duabus primis $\frac{2}{3}$ longitudinis totius pili occupantibus; sed pili apicis caudae basi tantum albae, dein totae nigrae.

Dimensiones partium externarum, quae in animali a plurimis affinibus non nisi proportionem partium differente maximi momenti sunt, dabo conformes illis, quas *Cel. D'AVBENTON* in *Tomo VII. Historiae Buffonianae* de Lupo et Vulpe dedit. Mensura adhibita eadem est parisiensis secundum pollices et lineas.

	poll.	lin.
Longitudo ab apice rostri ad caudae radicem	27	9
Altitudo ab interscapulio ad apicem digitorum anticorum	17	6
Altitudo a lumbis ad apicem digitorum posticorum	18	—
Longitudo capitis a rostro ad occiput	6	—

N n n 3

Cir-

	poll.	lin.
Circumferentia rostri pone nares - - - - -	4	9
— — — — — ad oculos - - - - -	6	3
— — — — — oris - - - - -	6	—
Distantia inter nares - - - - -	—	4
— — — — — apicem rostri et cantum an-		
teriolem - - - - -	2	6
— — — — — cantum posticum et aurem -	2	1
— — — — — cantos oculi - - - - -	—	9
— — — — — anticos in lineà curua -	1	7
— — — — — eadem in linea recta - - - - -	1	3
Circumferentia capitis inter oculos et aures -	11	—
Longitudo auricularum a vertice - - - - -	2	9
Distantia inter aures interne in vertice - -	2	4
Longitudo Colli a gula ad ossis sterni ca-		
put - - - - -	5	—
Circumferentia colli contracti - - - - -	9	—
— — — — — corporis pone pedes anticos -	14	—
— — — — — — maxima - - - - -	15	4
— — — — — — ante pedes posticos -	13	4
Longitudo caudae ad pilorum extimorum		
apicem - - - - -	10	—
Circumferentia caudae ad basin laxa - - - -	6	—
Longitudo antebrachii a flexura cubiti ad		
carpum - - - - -	5	9
Circumferentia carpi - - - - -	3	6
— — — — — metacarpi - - - - -	2	10
Longitudo a carpo ad apicem unguium - -	4	3
— — — — — cruris a genu ad calcaneum -	6	—

Cir-

				poll.	lin.
Circumferentia calcanei	-	-	-	4	-
— — — metatarfi	-	-	-	2	7
Longitudo a calcaneo ad apicem vnguium	-	-	-	5	6
— — — vngium maximorum	-	-	-	-	8

Descriptione atque dimensionibus hisce collatis cum illis, a *Cel. D'AVBENTON* in *Tomo V. Historiae Buffoniana* de Canis varietatibus traditis, evidens est, quod Canis vulgo domesticus seu villaticus dictus et in eodem *Tomo V. Tab. 28.* repraesentatus proxime ad Schacalam accedat. Attamen non diffitendum, Canes dari maiori adhuc similitudine cum Schacala gaudentes; vidi per Russiam Canes vulgares vellere lutescenti - brunneo haud nimis longo, auriculis erectis, rostro acuminato instructos, Schacalae magnitudine et has ob causas Schacalae simillimos.

Viscera Canis, Lupi et Vulpis, ut ex observationibus *D'aubentoneanis* constat, non nisi structura intestini caeci et proportionibus inter se discrepant; sed Schacala plana non a Cane differt. *Intestini caeci* Schacalae, *Tab. X.* magnitudine naturali exhibiti, *Tab. X.* curvaturae duplices (*a* et *b*); crure primo (*c*) intestinum tenue (*d*) versus procedente; crure secundo (*e*) huic incumbente, colon (*f*) versus retrogrado; ambobus cellulosa arcte connexis; tertio (*g*) sublibero, reliquis saepe angustiore, fundo caeco (*h*) prominulo, iterum tenue versus spectante. Conferenti iconem eiusdem partis Canis, *Tab. 46.*
in

in Tomo V. *Historiae Buffoniana* occurrentem, patet, differentiam praeter variam repraesentationis methodum nullam existere. Ea quae datur inter longitudinem canalibus cibarii Lupi, Vulpis, Schacalae et Canis diuersa proportio iam ante allegata est.

Sequuntur *dimensiones viscerum* Schacalae eadem, quas Cl. D'ARBENTON in *Historia Buffoniana* de Vulpe et Cane dedit.

	poll.	lin.
Longitudo lobi sinistri hepatis maximi	6	9
Eiusdem lobi latitudo maxima	3	6
———— crassities maxima	—	3
Longitudo vesicae felleae	1	5
———— lienis ab extremitate superiore ad angulum	7	3
———— ab angulo ad extremitatem inferiorem	4	4
Latitudo maxima ad angulum	2	—
———— minima lienis	—	11
Longitudo pancreatis	12	—
Latitudo pancreatis	—	11
Longitudo renis	1	10
Latitudo renis	1	1
Crassities renis	—	7
Longitudo vesicae vrinariae	2	3
———— intestini tenuis a cardia ad caecum	140	—
———— coli et recti	22	—
———— cruris primi caeci	2	2

Lon-

	poll.	lin.
Longitudo cruris secundi caeci	3	3
Diameter intestini tenuis	—	10
— intestini coli	1	3
— caeci	1	3
Ventriculi diameter in linea recta a cardia		
ad angulum atrii pylori	3	3
Diameter ventriculi a cardia ad fundum	2	6
— longitudinalis maxima	7	6
— perpendicularis maxima	4	6
— eiusdem transversalis maxima	4	9
Longitudo arcus maioris ventriculi in li-		
nea curua a cardia ad pylorum	19	10

Quanta est quoad partes externas et viscera conuenientia inter Lupum, Vulpem, Canem atque Schacalam, tanta etiam de *ossibus* horum animalium depraedicanda est. Accuratissimae a Cel. D'AVBENTON in *Historia Buffoniana* traditae Osteologiae horum animalium addamus quasdam in Schacala institutas animaduersiones.

Cum ex capitis figura et inter varias Canis varietates et inter Vulpem et Schacalam facillime et euidentissime differentiam perspicere liceat; consultum esse duximus, *icones ossium capitis* et Schacalae et Vulpis dare. *Tabulae XII. figura 1.* sistit ossa Tab. XII. cranii Schacalae inter se futuris iuncta, maxilla inferiore remota, quam *figura 2.* repraesentat; atque in *Tabula XIII. figura 3. et 4.* exhibent easdem Tab. XIII. Tom. XX. Nou. Comm. O o o Vulpis

Vulpis (*) partes magnitudine semper naturali. Quoad arcus zygomatici figuram et orbitae marginem, nec non quoad ossa frontis, nasi et rostri, atque quoad dentes et hamulum apophyseos pterygoideae Schacala magis cum Lupo, quam cum Vulpe; sed quoad ossa parietalia et occipitale, et quoad futuras earum Schacala magis cum Vulpe, quam cum Lupo conuenit. *Arcus zygomaticus* Schacalae (a) minus extrorsum curuatus, quam Vulpis (b); ex margine superiore *zygomatis* Schacalae prominet *spinula* (c), ex eminentia apophyseos zygomaticae ossis malae atque ex apice eiusdem apophyseos ossis temporum orta, interstitium ad cantum posteriorem seu exteriorem orbitae angustius reddens, quam in Vulpe, quia apud illum haec spinula deficit. *Ossa frontis* Schacalae (d. fig. 1.) conuexa sunt, quae in Vulpe introrsum plana, extrorsum autem, in eo ipso loco, quem littera d. fig. 4. occupat, in fossam depressa sunt. *Ossa nasi* (e) et *rostri* (f) Schacalae multo latiora sunt, quam eadem Vulpis (g. et h. fig. 4.) ossaque nasi Schacalae versus apicem rostri minus extensa sunt, quam Vulpis, hinc apertura narium Schacalae longior, quam Vulpis; atque *ossa malae* Schacalae ad foramen infra orbitale (B. fig. 1.) multo conuexiora sunt, illis Vulpis ad idem foramen (c. fig. 4.), exinde rostrum Schacalae multo obtusius illo Vulpis.

Dentes

(*) Vulpis, cuius caput repraesentatum, longitudo ab apice rostri ad caudae radicem erat 23. poll. paris. Schacalae autem 27. poll. 9. lin. paris.

Dentes primores superiores Schacalae (*i.*), quorum vtrunque tres in arcu sat conuexo dispositi, qui in Vulpe in linea fere recta siti sunt (*k.*). Quatuor intermediū dentes primores Schacalae, quos *figura 3. Tab. XII.* exhibet, vtrunque fulco exarati et denticulis aucti sunt; sed vtrunque extimi integerrimi. *Dentes iidem Vulpis omnes integerrimi, vt ex figura 6. Tab. XIII.* patet; sed inquiratur per indiuidua plura, an semper ita, an tantum animale vel catulo, vel fene, vt Canibus solemne. *Dentes primores superiores* Isatis omnino denticulati. *Dentes primores inferiores* Schacalae (*l. fig. 2.*) emarginati et bilobi sunt, lobulo exteriori minore, qui pari medio minimus et saepius vix vllus; dentes iidem Vulpis (*l. fig. 5.*) integri, truncati. *Dentes laniarii* Schacalae (*m. m. fig. 1. et 2.*) breuiores et crassiores sunt iis Vulpis (*n. n. fig. 4. et 5.*). *Dentes molares* Schacalae (*o. o. fig. 1. et 2.*) et laniario et inter se approximati; Vulpis (*p. p. fig. 4. et 5.*) distantes. Et Schacalae et Vulpis radix dentis molaris primi superioris et inferioris simplex; secundi et tertii superioris atque secundi, tertii et quarti inferioris bifida; quarti et quinti superioris atque quinti inferioris trifida; sexti supra infraque bifida; septimi inferioris iterum simplex. Quoad figuram coronae dentium molarium, et quoad situm dentium ore clauso Schacala exacte cum Cane conuenit, secundum exactissimam Canis descriptionem a *Cl. D'AVBENTON* datam. Nec Lupi molares dentes ab iis Schacalae differunt, nisi in eo, quod sextus superior

perior, et septimus inferior saepius adeo detritus sit, ut vix alveoli vestigium adsit.

(A) *Hamulus apophyseos pterygoideae* ossis sphenoidei Schacalae horizontalis est (q. fig. 1.) ac idem Lupi, quem Vulpes perpendicularem (q. fig. 4.) habet.

Ossa bregmatis Schacalae (r. fig. 1.) aliquantum conuexiora, hinc et theca cranii amplior, quam Vulpis (s. fig. 4.), qui his qualitatibus Lupum iam multum superat. Nonne hanc ob causam Vulpes Lupo, atque Schacala et Canis Vulpe astutior? *Processus sagittalis* ex angulo superiore ossis occipitalis procedens et ultra medium suturae sagittalis ossium parietalium extensus (u. fig. 1.) vix prominet et reliqua suturae sagittalis pars (t. fig. 1.) omnino plana est in Schacala; hinc crista illa sagittalis, quae in Lupo eminentissima et in Vulpe obsoleta est (v. fig. 4.), in Schacala fere deficit. *Sutura lamdoidea* Schacalae (w. fig. 1.) pariter minus cristata ac in Lupo et Vulpe (w. fig. 4.)

Apophysis condyloidea (x.) et *mastoidea* (y.), *petra* (z.) et *eminentia articularis apophyseos zygomaticae* (A.) Schacalae (fig. 1.) et Vulpis (fig. 4.) vix differunt, quae etiam Lupo structurae eiusdem.

Vertebrae, costae, ossa sterni, ac *pelvis* Schacalae et quoad numerum, et quoad figuram atque proportionem, cum partibus iisdem Canis a Cl. D'AVBENTON in Tomo VII. *Historiae Buffoniana*e descriptis conueniunt, si pauca minus momentosa, quae sequuntur, excipere velis.

Apophyses transversales vertebrae primae lumborum integrae, non bifidae; *apophyses spinosae vertebra-*

tebrarum lumborum subaequales, nec apophysis quinta reliquis longior, sed potius pariter ac septimae breuior; *vertebrae ossis sacri* tres et *caudae* 19. ultima breuissima, sexta, septima, octava, nona et decima longissimis inter se aequalibus. Numerum *vertebrarum caudae* Schacalae inter 18. et 20. variare fere crederem, pariter ac Canis et Vulpis; illius Cl. D'AVBENTON 16 — 20. vidit, huius idem 19. ego 20. numeravi. *Manubrium ossis sterni* Schacalae rectum, pariter ac reliqua eiusdem ossis membra, nec sursum curvatum. *Processus styloidei* ad apophyses articulares posteriores *vertebrarum lumborum* primae et tertiae acutissimi et euentissimi; iidem *vertebris dorsalibus* undecimae, duodecimae et decimae tertiae obtusiores et breuiorae; sed *vertebris lumborum* secundae, quartae, quintae et sextae obsoletissimi.

Ossa extremitatum pariter cum illis Canis, Vulpis et Lupi conueniunt. *Scapula* Schacalae aliquantum ab illa Canis a Cl. D'AVBENTON descripta differt; nam et basis et margo anterior eiusdem levissime arcuata sunt, et angulus anterior rotundatus ac obtusissimus; margo posterior rectilineus et angulus posterior acutus. *Ossa metacarpi* quinque, sed *metatarsi* tantum quatuor, accedente, sub osse cuneiformi tertio *tarsi*, ossiculo seu rudimento quinti ossis *metatarsi*, pariter ac in Cane (vid. *Histor. Buffon. Tom. V. Tab. 52. fig. 3. sub litt. A.*). Pollicis in pede posteriore rudimentum, quod in Canibus saepius adest, in Schacala nunquam observatum.

Dimensiones ossium Schacalae equidem iam aliquae in Tomo XIII. *Historiae Buffoniana*e datae sunt;

addamus attamen plures coronidis loco ex eodem indiuiduo, cuius partium externarum et viscerum mensurae antea exhibitae sunt, quo omnia ad historiam huius animalis pertinentia eo euidentiora euadant. Mensura semper eadem parifina secundum pollices et lineas.

	poll.	lin.
Longitudo capitis a dentibus primoribus intermediis vsque ad angulum superiorem ossis occipitis - - - - -	5	4
Latitudo capitis maxima ad zygoma - - - - -	2	10
— — thecae cerebri maxima - - - - -	1	11
Longitudo maxillae inferioris a dentibus primoribus intermediis vsque ad angulum - - - - -	4	—
Latitudo maxillae inferioris ad dentes laniarios - - - - -	—	7
— — eiusdem ad interstitium dentis quarti et quinti molaris - - - - -	1	2
— — eiusdem maxima ad angulos - - - - -	2	2
— — maxillae superioris ad dentes primores extimos - - - - -	—	10
— — eiusdem ad dentes laniarios - - - - -	1	—
— — — maxima ad interstitium quarti et quinti molaris - - - - -	1	11
Distantia minima inter orbitam et nares - - - - -	1	7
Longitudo aperturae narium - - - - -	—	9
Latitudo aperturae narium - - - - -	—	7
Longitudo ossis narium maxima - - - - -	1	8
Latitudo eius maxima ad extremitatem anteriorem - - - - -	—	3
		Latitudo

	poll.	lin.
Latitudo orbitae	—	10
Altitudo eiusdem	—	11
Latitudo foraminis vertebrae colli primae		
perpendicularis	—	8
— eadem transuersalis	—	8
Longitudo apophyseos transuersalis eiusdem		
vertebrae	—	10
— corporis eiusdem vertebrae in-		
ferius seu antrorsum	—	2 $\frac{1}{2}$
— eadem superius seu retrorsum	—	6
— corporis secundae vertebrae colli	1	2
Altitudo apophyseos spinosae eiusdem	—	5
Longitudo septimae vertebrae colli, quae		
breuissima	—	6
Altitudo longissimae apophyseos spinosae ver-		
tebrae septimae colli	—	7
— breuissimae apophyseos spinosae ver-		
tebrae tertiae colli	—	3
Longitudo vertebrarum dorsalium omnium	7	—
Altitudo apophyseos spinosae longissimae ver-		
tebrae dorsi primae	1	4
— apophyseos spinosae breuissimae		
vertebrae decimae dorsi	—	5
Longitudo corporis vertebrae decimae ter-		
tiae dorsi, quae longissima	—	8
— corporis vertebrarum dorsi pri-		
marum breuissimarum	—	5
— costae primae	1	6
Distantia inter costas primas maxima	1	1
	Longi-	

	poll.	lin.
Longitudo costae septimae, quae longissima	3	6
— — — ultimae spuriae	2	11
Latitudo costarum maxima	—	4
— — — minima	—	2
Longitudo ossis sterni	6	2
Altitudo apophysium spinosarum vertebra- rum lumborum	—	7
Longitudo apophyseos transversalis vertebrae lumborum quintae, quae longissima	—	10
— — — corporis vertebrae eiusdem, quod longissimum	—	11
— — — ossis sacri	1	2
Latitudo eiusdem interius	1	2
— — — exterius	1	1
Longitudo longissimarum vertebrarum cau- dae, quae intermediae	—	8
— — — ossium inominatorum maxima	4	—
Diameter acetabuli	—	8
— — — pelvis perpendicularis	1	8
— — — eiusdem transversalis	1	3
Longitudo foraminis ovalis	—	9
Latitudo eiusdem	—	6
Longitudo scapulae maxima	3	5
Latitudo baseos scapulae	1	6
— — — eius minima	—	8
Altitudo maxima spinae scapulae	—	7
Diameter cavitatis glenoideae scapulae	—	8
Longitudo humeri	4	8
Diameter eius minima	—	4
		Latitudo

	poll.	lin.
Latitudo maxima extremitatis superioris hu-		
meri	1	2
— — maxima extremitatis inferioris	—	11
Longitudo cubiti	5	2
Altitudo olecrani	1	1
Latitudo minima cubiti	—	2
Longitudo radii	4	6
Latitudo eius in medio	—	4
Longitudo femoris	5	3
Latitudo maxima extremitatis superioris fe-		
moris	1	1
— — in medio femoris	—	4
— — extremitatis inferioris femoris	1	1
Longitudo tibiae	5	1
Latitudo extremitatis superioris tibiae maxima	1	1
— — in medio tibiae	—	5
— — extremitatis inferioris tibiae maxima	—	8
Longitudo fibulae	4	8
Latitudo extremitatis superioris fibulae maxi-		
ma	—	3
Latitudo extremitatis inferioris fibulae maxi-		
ma	—	4
Longitudo carpi maxima	5	
Latitudo carpi maxima	—	9
Longitudo tarfi maxima	1	9
Latitudo tarfi maxima	—	8
Longitudo ossis primi metacarpi	—	8
— — — secundi et quinti metacarpi	1	7

Tom. XX. Nou. Comm.

P p p

Lon-

CHAS

CHAVS, ANIMAL FELI AFFINE DESCRIPTVM

Auctore

A. I. GVELDENSTAEDT

Affinitas, qua animalia plurima, quorum *Cel. PENNANT*, (vid. *Ei. Synopsis of Quadrupeds*), specificè distincta enumeravit octodecim, Feli seu Cato, quem ceu notissimum nominamus, coniuncta sunt, adeo arcta ac multiplex est, ut vix nisi magnitudine corporis, caudae et auricularum proportionē, atque pilorum colore tantillum inter se externe differant. Illa, quae auriculis barbatis gaudent, facile a reliqua affinium cohorte distinguuntur. Olim praeter Lyncem, nulla alia ad hanc familiam pertinens, hac nota instructa species cognita fuit. Innotuit dein saeculo praeterito labente per itineratores Africam et Persiam australem visitantes, quos inter SCHAW et THEVENOT eminent, alterum cognatum animal auriculis pariter barbatis instructum, a Lynce sat diuersum, quod tandem in *Historiae Naturae Buffoniana* Tom. IX. et XII. scientificè sub nomine Caracalis (*) descriptum atque

P p p 2

icone

(*) Nomen huius animalis turcicum: Karrah Kulak; et persicum: Siyah Ghush, non Catum nigrum, seu Catum auriculis nigris, ut Schaw, (vid. *Voyages de Monsieur Shaw* T. I. p. 320.) et ill. Comes de Buffon illi peregrinatori

icone bona repraesentatum, nec non a D. PARSONS in *Transact. Philosoph.* T. LI. p. 648. atque a Cel. PENNANT in *Synopsi quadrupedum* (sp. 137.) illustratum est. Addidit nuper Zoologus hic acutissimus, (vid. sp. 136. in *Synops. of Quadrup.*) animal americanum Lynxi proximum, quod illi Felis ruffa (bay cat) dicitur. Addamus nunc alterum animal asiaticum Caracali adeo cognatum, ac Felis ruffa Lynxi, quod a nobis Chaus appellatur.

Denominationem hanc a nemine neotericorum trivialiter receptam, de qua haud certo constat, an per illam Lynxem, an aliud analogum animal indicaverit PLINIVS, animali huic hucusque Physio-philis vix cognito propriam reddere consultissimum duximus, deficiente nomine vernaculo sat distincto. Russis enim, pariter ac Tataris et Tschircassis ad maris caspii littora, quae animalis huius patria, habitantibus, illud in linguis eorum haud aliud nomen, quam feri seu sylvestris Cati sortitum est; Russis nimirum: dikaja Koschka; Tataris: kir My-schak; Tschircassis: moes Gedu dicitur, atque ab illis cum vero Cato fero, a quo Cati domestici ortum duxerunt, in regionibus mari caspio conterminis etiam indigeno, eodemque nomine salutato, plerumque confunditur. Reliqua congenera animalia, Lynx
scilicet

grinatori fidens volunt, significat; sed simpliciter nigraurium, seu melanotum indicat. Nam tatarice seu turcice Kara: niger, et Kulach: auris; et persice Sia: niger, et Gulsh: auris, ut iam sat recte CHARLETON in *Exercitationibus de differentiis et nominibus animalium* annotavit.

scilicet atque Leopardus BUFFONII, regiones caucasicas inter mare caspium et nigrum sitas pariter inhabitantia, incolis propter pellem generosam adeo memorabilia sunt, vt propriis nominibus distinctissima reddiderint; Lynx Russis: Rys; Tataris: Sylausyn; Georgianis: Potzchori; Offetinis: Istai; Tschezensis: Zoak; Leopardus autem Russis: Bars; Georgianis: Wepchy; Tataris ac Awaris et reliquis: Kaplan seu Chaplan.

Quatuor haec affinia caucasicis regionibus propria animalia stationibus haud parum inter se differunt. Lynx fere vbique, et in montosis, et in alpestribus, quatenus syluatica sunt, occurrit; Catus ferus illius plerumque socius, attamen in montosis syluaticis frequentior, quam in alpinis; Leopardus caucasica montosa rupestria, eaque maxime meridionalia frequentat, circa Teflisium, Georgiae metropolin, a nobis visus, vix vltius septentrionem versus procedens; Chaus in campestribus praesertim inundatis vel arundine vel arboribus obsitis, mare caspium et fluuios illud petentes ambientibus degit. Ad fluuium Terek circa castellum russicum Kislar, et inferius vsque ad ostium illius obseruauimus Chaum; qui septentrionem versus rarior et circa Wolgae ostium haud inueniendus, austrum versus autem frequentior, praesertim circa Cyri ostium et in prouinciis persicis Gilan et Masanderan.

Chaus moribus, voce et diaeta summopere analogus est Cato fero. Interdiu plerumque latitat,

noctu vagatur in inundatis et campis, rarius arbores scandit, pisces, Rattos Muresque varios atque aues in arundinetis et arboribus nidificantes venaturus, in praedam infiliens. Ad loca culta non accedit animal ferox, impatientissimum atque iracundum, vnguibus dentibusque saeuens. Antebrachio forcipe venatoria ferrea, qua captum fuit animal, diffracto, abstinuit omnino a pane et piscibus duobus integris coram in eadem cista per duodecim dies, quas in captiuitate adhuc superstes fuit, iacentibus; e contra baculum in cista obuium, cui alligatum erat, et palmam propriam pedis fracti momordit ita, vt et ligni frustula et vngues phalangesque digitorum in ventriculo post mortem inuenierentur. Pertinacissimo hoc morfu dentes fere omnes destruxit, praesertim laniarios, qui, ceu tubercula obtusa et cariota, vix e gingiuis adhucdum prominuerunt. Phaenomenon mehercle! singulare animalis in proprium corpus, cibo non deficiente, saeuientis, atque a cibo, naturae conuenientissimo et alias expetito, (nam et ad forcipem pisce allicitum fuit), abstinentis, et quasi pica lignum appetente laborantis. Anne mortem promouere maluit, quam vitam dolorasam atque seruilem viuere? Indiuidium alterum in captiuitate piscibus large victitans, alto silentio semper seruato, inquietissimum semper et ore spumante irascens tribus mensibus praeterlapsis pariter periit. Hinc etiam ferocissima agilitate et Cato et reliquis congeneribus simillimus Chaus. Quo pateat in quo hic ab illis differat, tradamus descriptionem.

descriptionem partium illius externarum internarum-
que huc usque desideratam.

DESCRIPTIO CHAI.

Statura Chai media inter Catum et Lynceum, quae ex icone, Tabula XIV. repraesentata, euiden-
tissime patet. *Magnitudine* Chaus plerumque Catum superat, ut pariter ex icone, quae naturali quadru-
plo minor, constat. Longitudo ab apice rostri ad caudae radicem vulgatissima duorum pedum cum dimidio; sed occurrunt etiam individua tribus pedi-
bus longiora.

Caput equidem rotundatum, ac illud Cati, at-
tamen nonnihil oblongius, *physiologia* parum diffe-
rente. *Oculi* fulgentes, inquieti; *iride* nitidissime au-
rea; *pupilla* in umbra circulari et ampla, sed in-
terdiu perpendiculari - oblonga; *membrana nyctitante*
albida, margine nigra; *palpebris* eciliatis. *Nasus*
oblongus, obtusus, labio superiore breuior, totus
pilosus; naribus angustis rotundatis, nigris. *Labium*
superius subbifidum, *inferius* integrum, tantillum su-
periore breuius; utrumque nudum, nigrum. *Lingua*
latitudinis ubique aequalis; apice obtuso, tenui, pa-
pillis tenuissimis visu, non tactu percipiendis obsito;
sed in medio linguae papillae longae, acuminatae,
rigidae, omnes retrorsum spectantes, atque ad radi-
cem papillae calyculatae sex, utrinque tres con-
vergentes obviae; verbo lingua simillima linguae Lyn-
cis; (vid. *Histor. Natur. Buffon. Tom. IX. Tab. 22.*).

Rugae

Rugae palati octo transuersae, antrorsum conuexae, (quarum octaua vltima obsoleta), anteriorem palati regionem occupantes, vtrinque papillis plurimis tuberculosiis mollibus obsitae. *Mystaces* labii superioris plurimae, detritae, vix bipollicares; *verruca* supra-ocularis septempilis, porotica bipilis; setae hae mystacibus breuiores; omnes albae. *Auriculae* erectae, ouatae, illis Cati non dimissiles, ad basin marginis exterioris conchula auctae, intus albido-pilosae, pilis versus marginem interiorem longioribus, versus marginem exteriorem summe detritis, extus totae ruffae; sed apice pilis pollicaribus nigris, non in penicilli modum, vt in Lynce, barbatae, sed potius vt in Caracale (vide icones a Cel. PENNANT et PARSONS l. l. c. c. datas) fimbriatae.

Trunci figura omnino eadem ac Cati.

Pedes pariter illis Cati simillimi, toti pilosissimi; anteriores pentadactyli, pollice remoto et elevato; posteriores tetradactyli; digitis insistentes, quorum quilibet tuberculo nudo, nigro, subcalloso terminatur, accedente in vola plantaque tuberculo magno rotundato et in carpi flexura alio paruo conico. *Vngues* retractiles, albi, compressi, acuti.

Cauda vix calcaneum attingens, cylindrica, truncata, vbique pilosa.

Perinaeum pollice angustius, subpilosum. *Scrotum* et praeputium strictum, pilosissimum. *Labia vaginae* strictiuscula, rugosa, *clitoridis* rudimento, vix capitulo aciculae maiore, nudo aucta. *Mammae*

mae octo ; duae vtrique pectorales , totidemque abdominales , et a perinaco et inter se quatuor pollicibus distantes ; in mare vix percipendae.

Pili lyncinis et felinis rigidiores , sed lupinis teneriores ; in capite breuissimi ; in regione umbilicali longissimi ; ii , qui in dorso longitudinis mediae sunt , duorum pollicum et sex linearum. *Color* capitis et trunci supra et extremitatum fusco - lutescens ; gulae et regionis umbilicalis albidus ; pectoris et abdominis dilute lutescens. *Auriculae* exius brunneae , apice nigro. *Cauda* dorso concolor , sed apicem versus albido et nigro obsolete ter annulata , ipso apice nigro. Ad cubiti et genu flexuram introrsum fasciae duae transuersae obsoletae , nigrae. *Palmae* et *plantae* atque digiti subtus etiam nigrae. *Vellus* pilis , praesertim in dorso , interpositum tenue , pilis dimidio breuius , basi griseum , apice albido - lutescens. *Pili* dorsii fusci , ante apicem fascia lutescenti , sed pili laterum lutescentes , fascia ante apicem fusca picti ; pili pectoris et abdominis totae lutescentes. *Sutura* in pectore cruciformis.

Sequuntur *dimensiones* aliquae *partium* *externarum* Chai , secundum londinenses

	poll.	lin.
Longitudo ab apice rostri ad anum	30	—
Altitudo ab interscapulio ad digitorum apicem	19	—
— a lumbis ad digitorum apicem	20	—
Longitudo capitis a rostro ad occiput	5	6
Peripheria extremi rostri	4	6

	poll.	lin.
Peripheria rostri ante oculos - - -	6	9
Circumferentia rictus oris - - -	4	6
Longitudo inter rostrum et cantum ante-		
riorem - - - - -	1	8
— — — inter cantum posticum et au-		
rem - - - - -	2	4
Diameter oculi - - - - -	—	11
Peripheria capitis inter oculos et aures -	10	6
Longitudo auricularum a basi marginis in-		
terni ad apicem auris - - - - -	2	9
— — — eadem usque ad apicem pilo-		
rum - - - - -	3	9
Diameter inter auricularum basin internam -	2	9
— — — cantos oculi anteriores - - -	1	1
— — — — — posteriores - - - - -	2	5
Peripheria thoracis ante pedes anteriores -	12	—
— — — eadem pone pedes anteriores -	14	9
— — — abdominis maxima - - - - -	18	—
Longitudo caudae - - - - -	11	4
Peripheria caudae pilosae - - - - -	6	—
Longitudo antebrachii - - - - -	6	3
— — — a flexura carpi ad apicem digiti		
medii - - - - -	4	—
— — — cruris - - - - -	8	—
— — — a flexura calcanei ad apicem di-		
gitorum mediorum - - - - -	6	3
— — — unguium - - - - -	—	6

Quoad structuram Chai internam sequentia no-
tata digna videntur.

Pulmo

Pulmo vterque trilobus; sed accedit lobulus quartus ad pulmonem dextrum pertinens, inter cor et diaphragma situs, in mediastino postico sacculo quasi proprio inclusus. *Tracheae* annuli linea latiores, postice quoad quartam partem circumferentiae strato musculari muniti. *Cor* apice sternum attingens, ouo gallinaceo maius, pericardio pinguedine stipato. Ex arcu *aortae* rami duo. *Diaphragmatis* speculum subrotundum, angustum, spinam versus spectans.

Hepar vix hypochondrium finistrum attingens, diaphragmati sub costarum curuatura a ventriculo adpressum, vt aperto abdomine plane non in conspectum veniat; *ventriculus* sub hepate hypochondrium finistrum replens, per regionem epigastricam dextrorsum extensus; *lien* sub ventriculo per supremam regionis vmbilicalis partem ex hypochondrio sinistro procedens; *pancreas* pone lienem et pylorum situs; *intestina* in hypogastrio reposita, in pelui nulla; *vesica urinaria* supra symphysem pubis prominens; *omentum* ab arcu ventriculi maiori et hilo lienali descendens ad vesicam urinariam vsque, *intestina* in regione iliaca dextra obuoluens et pone *intestina* ad latus spinæ dorsalis dextrum iterum *hepar* versus adscendens; *intestinum crassum* a margine exteriori renis sinistri recta ad anum procedens, *caeco* supra extremitatem superiorem huius renis dextrorsum versus spectante et spinæ dorsi incumbente. Haec de situ viscerum aperto abdomine animaduertendo; nunc *specialia*.

Hepatis lobi tres dextri, atque totidem sinistri, qui iis multo minores; lobus dexter superior omnium maximus, hypochondrium dextrum et cardiacam regionem occupans, sinistrorsum ad medium fere usque fissus, pro recipienda vesica fellea; lobus dexter inferior superiore quadruplo minor, reni dextro concavitate sua incumbens; inter quem et superiorem dextrum lobus medius, magnitudine media et figura acuminata; lorum sinistrorum duo superiores, quorum exterior ventriculo incumbens maior, interior minor et ligamento suspensorio a lobo dextro separatus, ambo basi adeo connexi, ut non improprie pro vno lobo bipartito haberes; sinistrorum tertius minimus, vix auellana maior, spinæ incumbens sub collo vesicae felleae; color hepatis extus lateritius, intus violaceus.

Vesica fellea vulgo subcylindrica et rugosa; sed in animale, quod ieiunio per duodecim dies seruat exspiravit, pyriformis, laevis, amplissima, oui gallinacei magnitudine, bile viridissima, tenaci, deficientibus cibis eam consumentibus in tantam copiam accumulata.

Lien tenuis et fere membranaceus, oblongus, medio angustior, extremitatibus rotundatus et emarginatus, septempollicaris, vix sequipollicem latus, atro-rubens.

Pancreas duodecim pollices longum, pollice angustius, tenue, aequale, integrum, ex hypochondrio sinistro ab extremitate superiore lienis transuersaliter

saliter per sex pollices; procedens et laxo omento adnexum, dein in latere dextro per sex pollices descendens et duodeno adhaerens.

Ventriculus subovatus, simplex, arcu minori tres pollices et sex lineas, atque arcu maiori sex pollices et sex lineas longo; diametro maxima trium pollicum; cardia stricta et incrassata; fundo obtuso; pyloro dilatato; membranis tenuibus; superficie interna laevi et aequali.

Intestinum tenue diametri ubique subaequalis vix pollicaris, a pyloro ad caecum sexaginta tres pollices longum; *caecum* pollice brevius, conicum, initio colo non angustius, tenue versus recurvatum, pariter ac in Cato, quod in *Historia Buffoniana* Tom. VI. Tab. 7. fig. 1. optime repraesentatum est; *crassum* nec structura, nec diametro a tenui differens, pariter laeve et aequale, absque cellulis et ligamentis externis, duodecim pollices longum. Ad omnem intestinale tractum a pyloro usque ad anum *mesenterium* adhaeret. *Superficies interna intestini* tenuis et caeci laevis, sed crassi a caeco ad medium usque longitudinaliter rugosa, dein ad anum usque iterum laevis. Cavitates intestini tenuis mucum rubicundum et frequentissima Fasciolae intestinalis convoluta continebant; feces in crasso oblongae, constipatae.

Ad latera *ani* in utroque sexu adest utrinque *conglomeratum glandulosum*, rubicundum, subglobosum, iuglande maius, externe capsula musculari tenui

munitum, interne concavum; cavitatis angusta collabescens, vix ultra medium substantiae extensa, tunica albicante, membranacea, facile secedente, foetente vestita, et in intestinum rectum proxime pone ani aperturam foramine stylum sat crassum admittente utrinque hians. Glandulae hae anales illis Leonis, quas *Cel. D'AVBENTON* in *Historia naturae Buffoniana* Tom. IX. graphice descripsit, equidem simillimae, sed minus vesiculares et potius solidae, cum cavitatis earum interna angustissima sit parietibus plane contiguis. An eiusmodi glandulis Lynx et Caracal gaudeant, in *Historia Buffoniana* minime indicatum est.

Renes ovati, integri, absque hilo, ovo gallinaceo vix minores, substantia interna duplici evidentissima; capsula vera membranacea involuti; sinister aliquantum altior dextro. *Capsulae atrabiliariae* ad marginem internum renum sitae, submembranaceae, lutescentes, non concavae. *Vesica urinaria* ovata, e membranis crassis muscularibus conflata, ove gallinaceo maior.

Cornua uteri a symphyse pelvis pone vesicam ad renes usque extrorsum adscendentia, recta, novem pollices longa, penna anserina vix crassiora, laevia, alis vespertilionum laxissimis regioni iliaca alligato, extremitate subintegra, et ovario oblongo, avellana minori, virescenti-luteo, introrsum pendulo aucta. *Cervix uteri* duobus pollicibus longior, cylindrica, cornubus non amplior, interne obsolete striata.

striata, et in medio valuula fundo caeco retrorsum spectante instructa. *Orificium uteri* strictum, vix stylum tenuem recipiens, rugosum. *Vagina uteri* vix pollicem longa, longitudinaliter rugosa, nigricans, in fundo supra uteri orificium apertura *urethrae* perforata.

Testes auellanae magnitudine, *epididyme* stricte adnexa, vasis deferentibus immediate ad caput galinaginis sat prominulum in medio *urethrae* hiantibus; *vesiculis spermaticis* et *prostata* minimis ac vix vllis. *Corpora cauernosa penis* cylindrica, bicruralia, a bifurcatione ad praeputii insertionem sesquipollicem longa. *Urethra* cylindrica, laxiuscula, a collo vesicae urinae ad corporum cauernosorum radicem fere quatuor pollices longa, in glandis extremitate simpliciter hians. *Glans penis* acuto-conica, apice laevis, basi ultra medium papillis rigidiusculis muricata, quinque lineas longa, officulo tenuissimo et lineari stipata.

Skeleton Chai summopere analogum est *skeletono* Cati. *Ossa capitis* Chai magnitudine naturali Tab. XV. repraesentare operae pretium esse duxi-Tab. XV. mus, ut Zoologi in posterum habeant, quo cum ossa reliquorum animalium affinium conferre possint. *Dentes incisores superiores* sex; intermedii quatuor parui, obtusi, laterales maiores, acutiusculi (*a.*); *inferiores* totidem (*b.*); obsolete bilobi, intermediis duobus minimis. *Dentes laniarii superiores* (*c.*) ab incisioribus remoti, conici, subincurui, tribus solum in

in superficie exteriori exarati; *laniarii inferiores* (f.) superioribus analogi, tantillum breuiores, unico sulco in superficie exteriori notati. *Dentes molares superiores* quatuor (d.), a laniario remotiusculi; primus minimus, tuberculatus, vix e gingiva prominens, radice simplici; secundus magnus, tres lineas longus, compresso-conicus, retrorsum denticulo auctus, radice bifida; tertius omnium maximus quadridentatus, denticulis tribus exterioribus, vno interiori, radice triplici; quartus (g.) primo vix maior, tuberculatus, introrsum situs, radice duplici. *Dentes molares inferiores* tres (e.), pariter a laniario remoti, subaequales; duo anteriores compresso-conici, denticulis utrinque aucti; tertius seu posterior quadratus, bifidus; radix his tribus bifida. Dentes igitur in vniuersum triginta, quorum ampliore descriptionem necessariam esse putauimus, cum nec de Cato, nec de reliquis illi affinibus talis in *Historia Buffoniana* data sit. Situs dentium Chai ore clauso idem est ac Cati, a *Cel. D'AVBENTON* in *Tomo VI. Historiae Naturae* satis superque determinatus.

Crista occipitalis in Chao euentissima et fere cruciformis est. Sutura lamdoidea (b.) et os supernumerarium (i.), parti posteriori suturae sagittalis interpositum, tres cristas primarias constituunt, ad quas accedit quarta cristae sagittali opposita, ad foramen magnum occipitale descendens, sed obsoletior.

Figura apophyseos condyloideae (k.) et mastoideae (l.), foraminis stylo-mastoidei (m.), aperturae

turae auris (*n.*), petrae (*o.*), cauitatis articularis (*p.*)
pro recipienda apophysi condyloidea maxillae infe-
rioris (*z.*), partis squamosae ossis temporum (*q.*),
alae magnae (*β.*) et apophyseos orbitariae (*γ.*) ossis
sphencidei, portionis orbitariae ossis palati (*ι.*),
ossis et ductus lacrymalis (*u.*), ossis zygomatici (*δ.*)
et maxillaris superioris (*w.*), ossium rostri (*x.*), nasi
(*y.*), frontis (*s.*) et verticis (*r.*), atque *suturae* haec
ossa capitis inter se coniungentes ex icone sat euiden-
ter patent.

Restat, vt *dimensiones* quaedam *ossium capitis*,
quae ex icone vix diuinari possunt, subiungantur,
secundum londinenses

	poll.	lin.
Longitudo capitis a dentibus incisioribus vs- que ad centrum cristae cruciformis occi- pitis - - - - -	5	—
— — ab eodem dentium puncto vsque ad marginem anteriorem foraminis ma- gni occipitalis - - - - -	4	4
Latitudo maxima capitis in medio zygo- matis - - - - -	3	4
— — inter dentes incisores superiores - - -	—	6
— — ad dentium lanariorum superiorum radices - - - - -	1	2½
— — inter dentes molares superiores po- sticos - - - - -	1	6
— — inter foramina infraorbitalia - - -	1	4½
— — partes squamosas ossium tem- porum - - - - -	2	—

	poll.	lin.
Latitudo inter aperturas auris - - -	1	8
— — — apophyses coronoides maxillae inferioris - - -	2	3
— — — extremitates interiores apophysium condyloidearum maxillae inferioris - - -	1	5
— — — dentes molares inferiores vltimos - - -	1	3
— — — dentium laniariorum maxillae inferioris radices - - -	—	8

Ossa trunci et extremitatum Chai numero et figura cum ossibus Cati, quae *Cel. D'AVBENTON* in *Tomo VI. Historiae naturae* descripsit, conueniunt; sed *vertebrae caudae* tantum octodecim, quarum Cato viginti tres; *apophysis lateralis* non solum *vertebrae sextae colli* bifida, vt in Cato, sed etiam *septimae* obsolete bifida; *apophysis spinosa* *vertebrae primae dorsalis* omnium longissima, pollicem et tres lineas exsuperans, fere perpendicularis, reliquarum decre- scens et reclinata.

Ex hac Chai descriptione nunc absoluta eui- dentissimum est, illum non solum a Cato fero, sed etiam a reliquis proxime affinibus, Lynce, Feli ruffa et Caracale specificè distinctum esse.

A Cato fero differt Chaus capite oblongiore; cauda minus attenuata atque breuiore; pelle vnico- lore et plane non striata; pilis rigidioribus; auricu- lis barbatis; papillis linguae omnibus retrorsum spe- ctanti-

stantibus; papillulis glandis penis minus frequentibus, minusque rigidis; tractu intestinali longiore; vertebris caudae quinque paucioribus.

A Lynce recedit Chaus cauda longiore, magisque attenuata; pelle unicolore, nec maculato; pilis rigidioribus; dentibus duobus et vertebris caudae quinque pluribus; tractu intestinali brevior.

A Fele ruffa facile distinguitur Chaus colore faciei et corporis uniformi, nec striato, nec maculato.

A Caracale tandem Chaus separandus capite minus oblongo; pilis auriculae apicis dimidio brevioribus; colore auricularum brunneo, non nigro; cauda annulata; glande penis echinata, quae Caracali lacuis; pulmone sinistro trilobo, non bilobo; tractu intestinali brevior; vertebris caudae quinque paucioribus.

Liceat tandem, ceu corollaria, ex antea dictis deriuata, addere nomina animalium horum quatuor proxime affinium specifica, methodo *Linneana* confecta, in usum *Systematis Naturae Linneani* in posterum forte conuertenda. Sit igitur

Lynx: Felis auriculis apice barbatis; capite et corpore albido-ruffo, nigro maculato; cauda obsolete annulata, apice nigra;

Felis ruffa: Felis auriculis apice barbatis; capite ruffo, fronte et temporibus nigro striatis; corpore ruffo, fusco maculato; cauda subtus et apice alba, supra nigro fasciata;

R r r 2

Caracal:

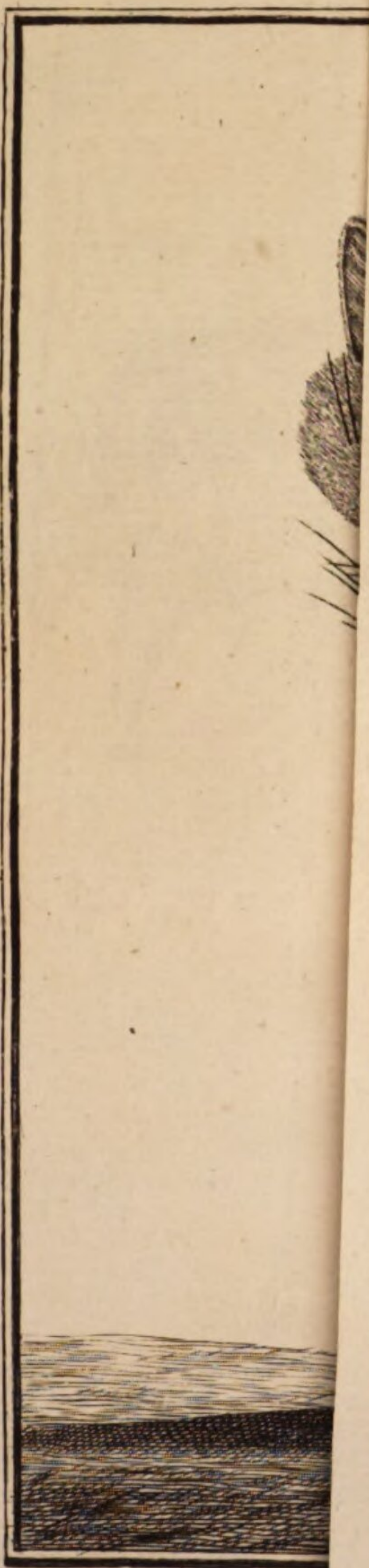
500 CHAVS, ANIMAL FELI AFFINE DESC.

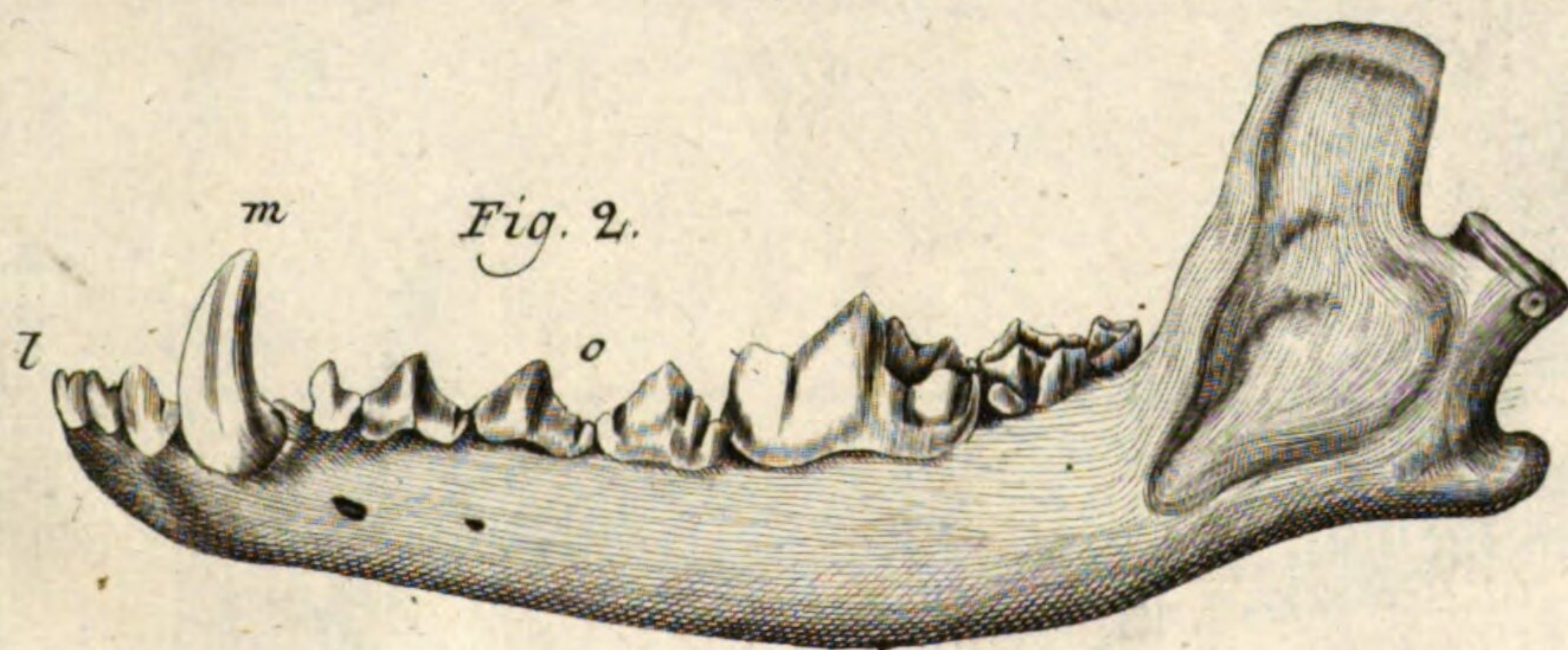
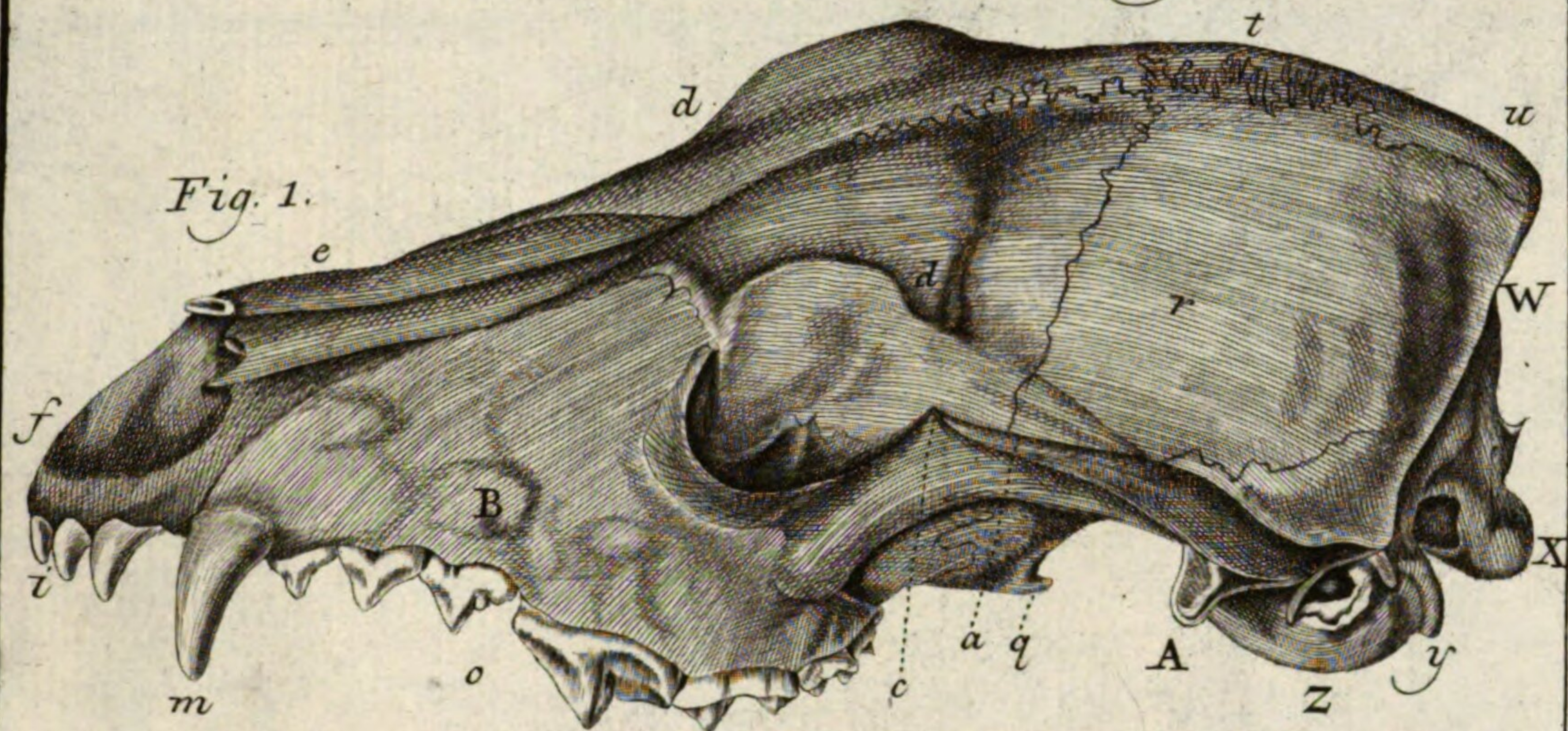
Caracal : Felis auriculis apice barbatis , extus nigris ; capite , corpore et cauda vnicoloribus fuscenti-brunneis ;

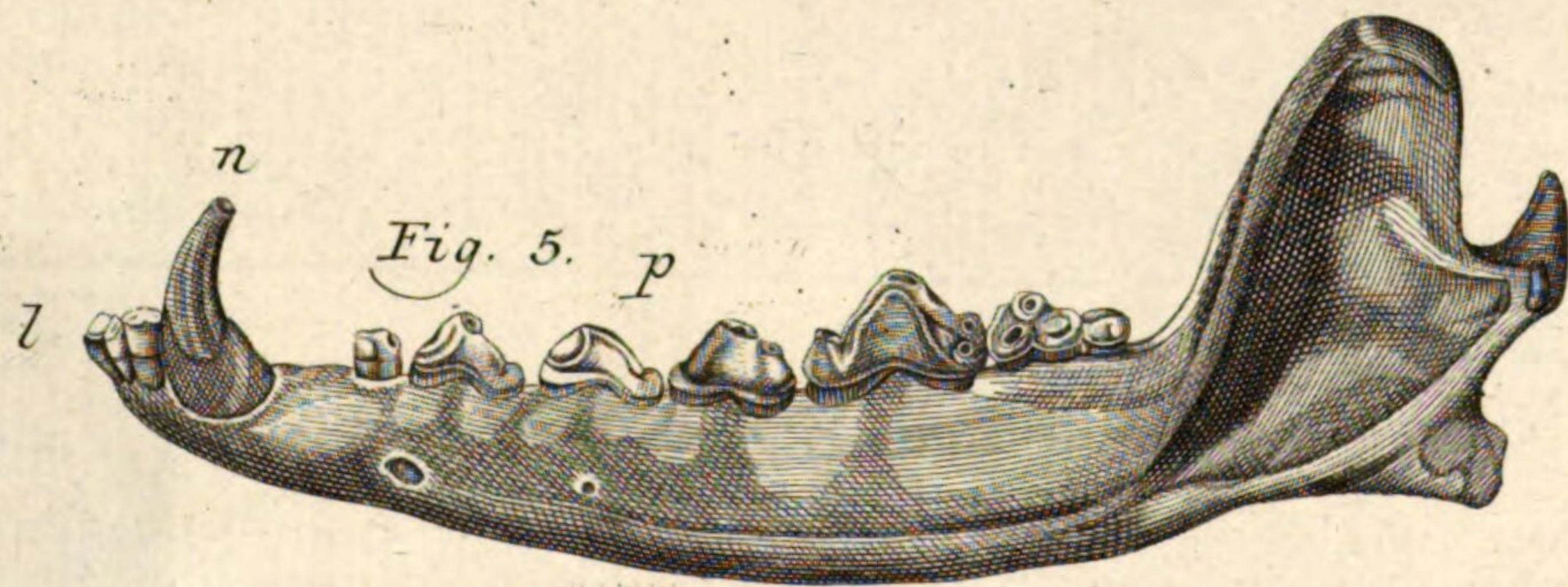
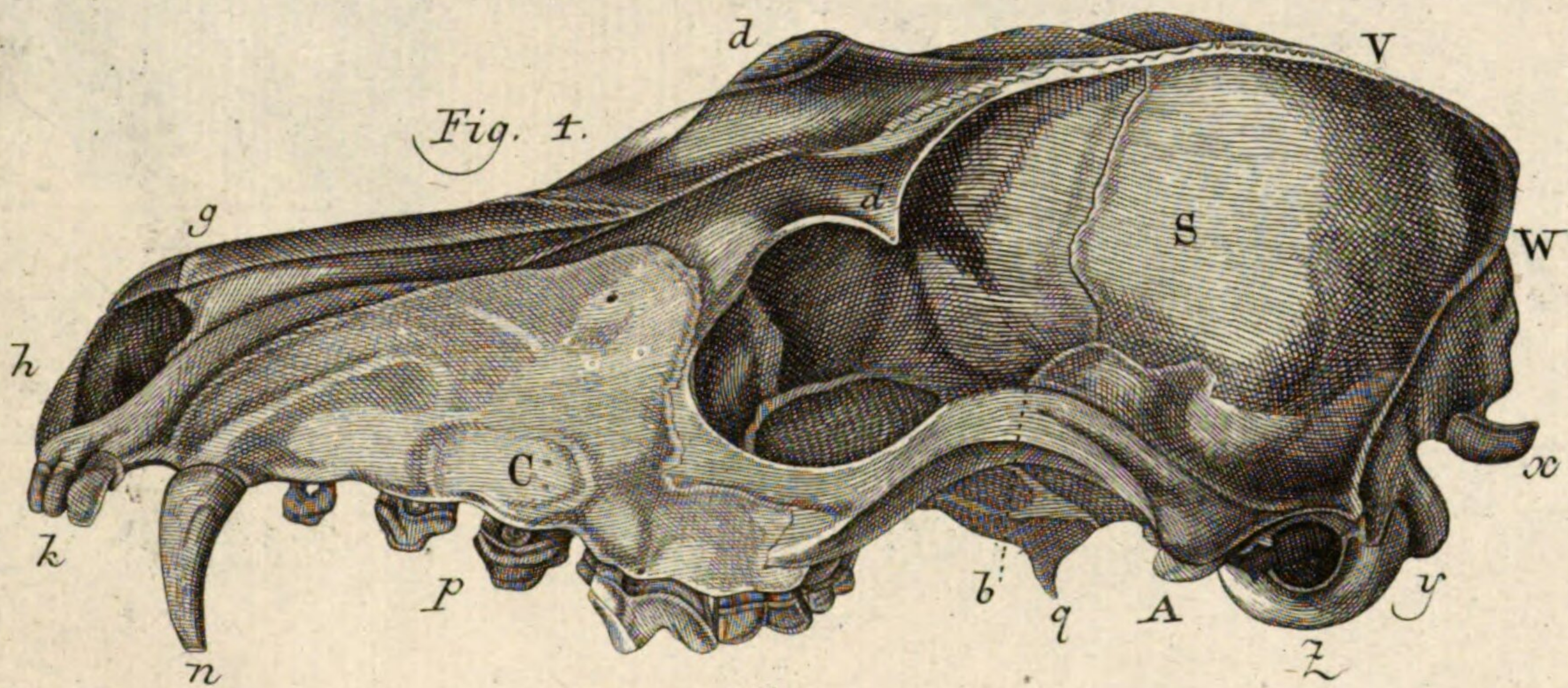
Chaus : Felis auriculis apice nigro barbatis , extus brunneis ; capite , corpore et caudae basi vnicoloribus , fuscescenti - luteis ; cauda apicem versus albido et nigro annulata , ipso apice nigro.

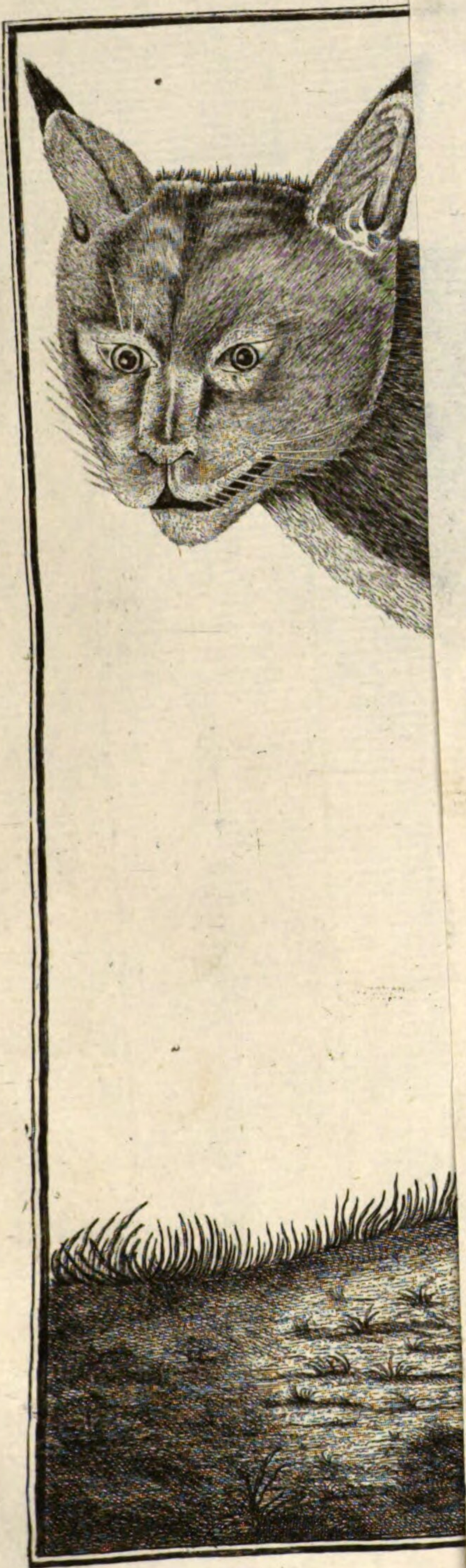
Chaus igitur Caracali omnium proximus ; Caracal autem animalia Feli affinia illis , quae Cani affinia sunt , arctissime adiungit.

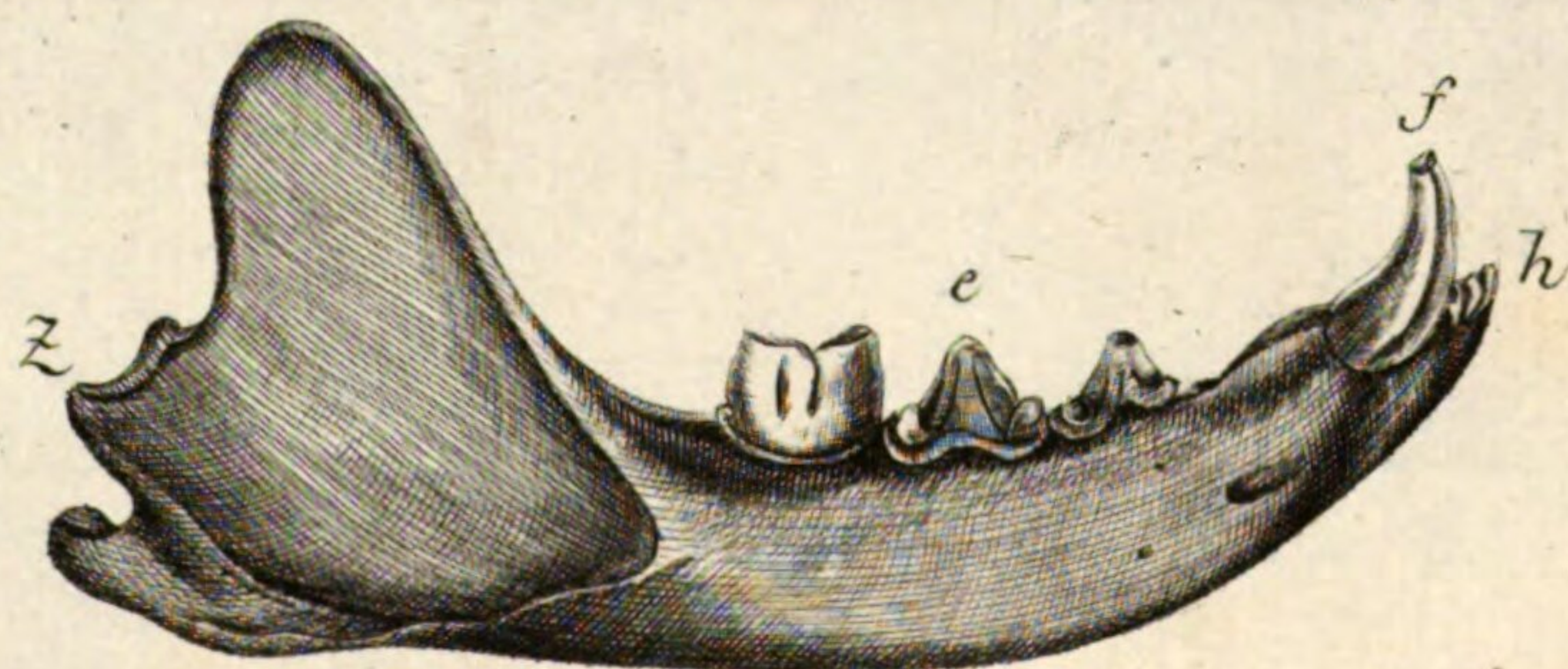
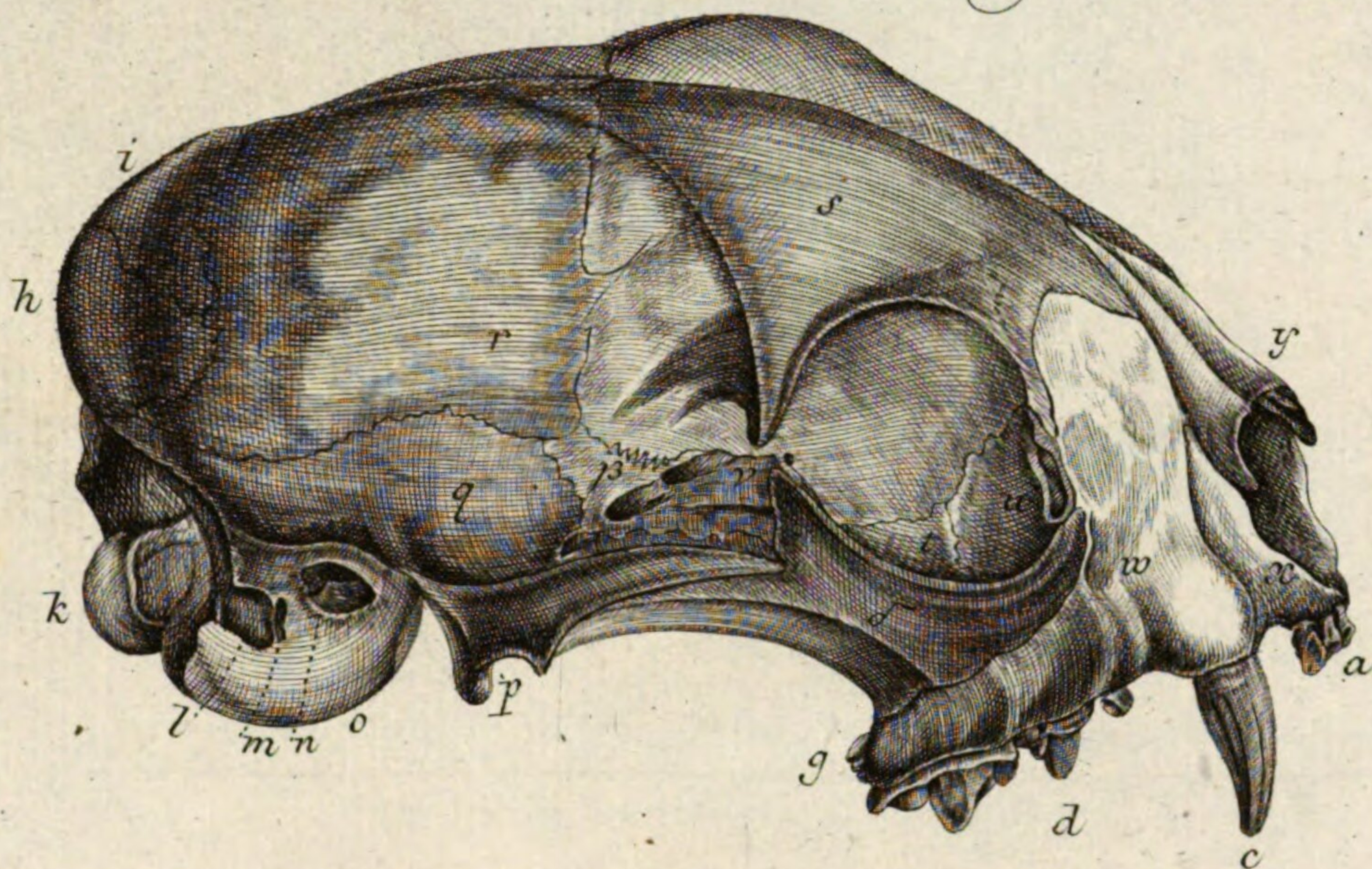

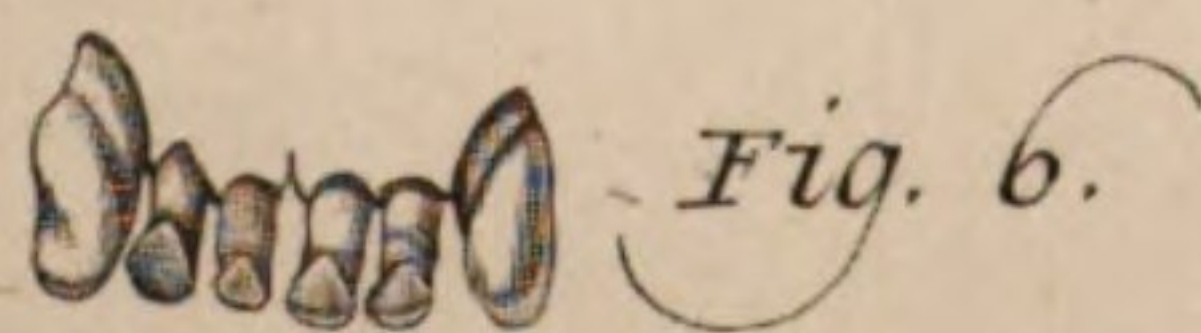
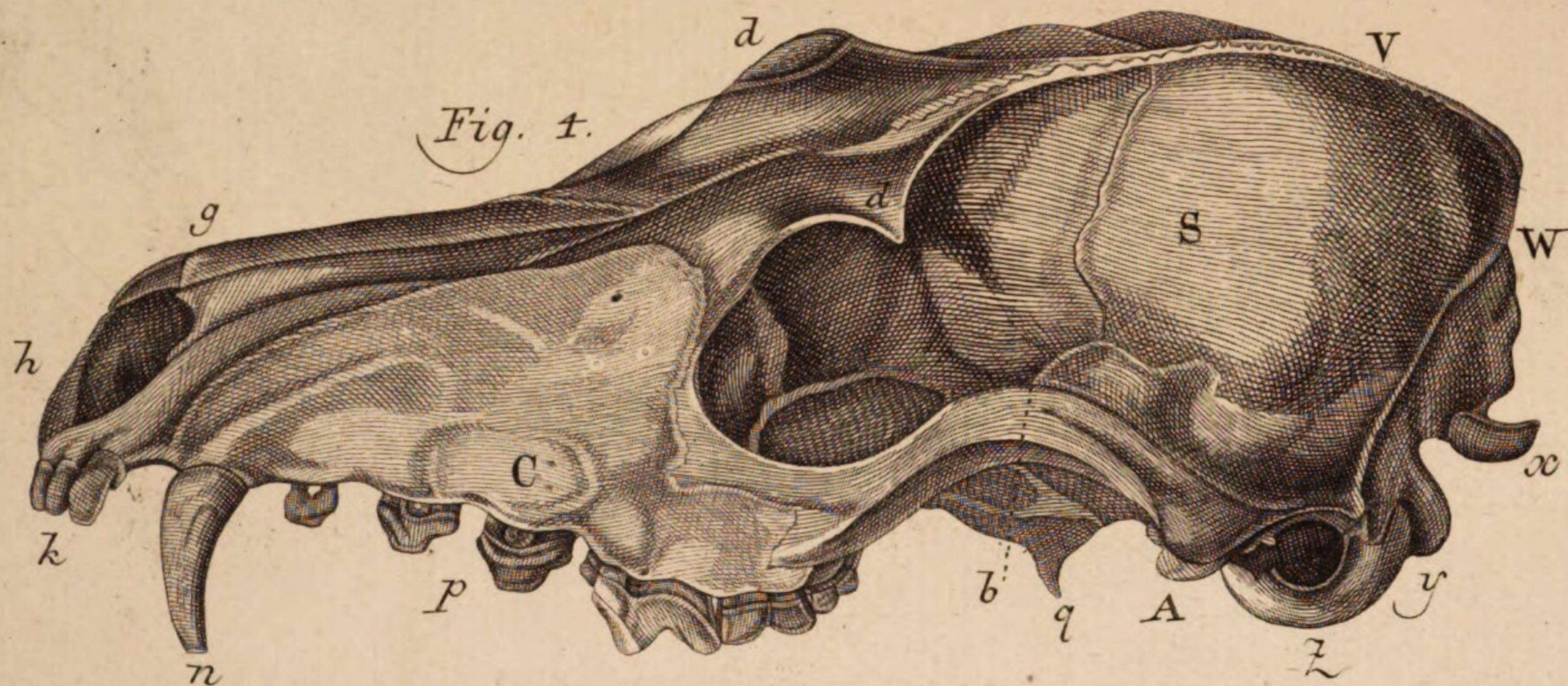

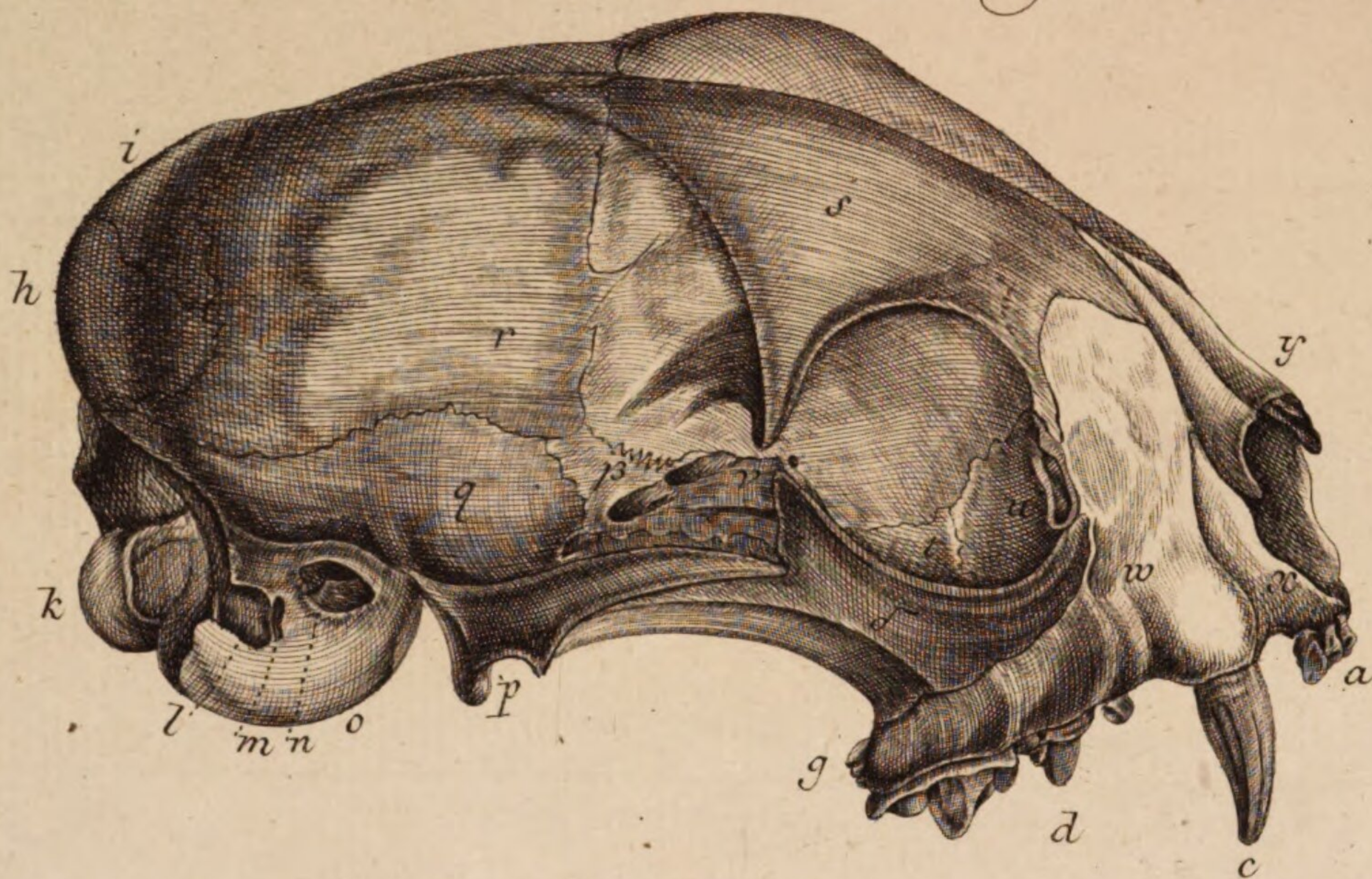

Güldenstädt, Johann Anton,

Schacalae Historia

[S.l.] [ca. 1780]

4 Zool. 153

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10231427-7

VD18 15301605-n01